

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ ବାଣୀ

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ
الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا
لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (النساء: 6)

ଅନୁବାଦ-ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ପଣ କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ପଦ୍ଧା ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତଦନୁଧାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ ଓ ପିନ୍ଧାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତମ) କଥା କୁହ ।

(ଆଲେ ଜମରାନ୍: ୬)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبِيدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

5

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: ୫୦୦/-

Weekly
BADAR
Qadian
Odia

www.akhbarbadarqadian.in

11 ଜୁନ 2020

11 ଏହସାନ 1399 ହ.ଶ

18 ଶହାବ୍ 1441 ହ.କ

ସଂଖ୍ୟା

24

ସମ୍ପାଦକ :
କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :
ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅହମଦୀୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାକ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ ପଂଚମ^{୧୧}କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହମ୍‌ବୋଲିଲ୍ଲାଃ)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ୱେ^{୧୧}ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିତାଳନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର^{୧୧}ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

॥ ଆମିନ୍ ॥

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ଲା ଐୟଦ୍ ଜମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ ଅମ୍‌ରିହି ॥

ନମାଜରେ ମଜା ଓ ଆନନ୍ଦ ମିଳିବା ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ର ସମ୍ପର୍କରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ସତାହୀନ ବା ସତାହୀନ ସମ ମଣି ତଳେ ନ ପକାଇଛ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ନିଜସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୃପା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ତା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ହୁଏ ତେବେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାଠାରୁ ବଳି କୌଣସି ସୁଖ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧୧}ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

ନମାଜର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକର ବାସ୍ତବିକତା

ନମାଜର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ବାସ୍ତବିକ ଉଠିବା ଓ ବସିବାର ଦୁଇଟି ପ୍ରମାଣ । ମଣିଷକୁ ଖୁଦାତାଲାକ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କୟାମ୍ (ଅର୍ଥାତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବା) ମଧ୍ୟ ସେବକର ଶିକ୍ଷାତର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷାତର । ରୁକୁ (ଅର୍ଥାତ ନଇଁ ପଡ଼ିବା), ଯାହା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରମାଣ, ତାହା ବତାଇ ଦେଉଛି ଯେ ଯେପରି ସେ ହୁକୁମର ପାଳନ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ଏବଂ ସିଜ୍‌ଦାଃ (ଅର୍ଥାତ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ମଥାକୁ ମାଟିରେ ଲଗାଇବା) ହେଉଛି ଉତମ ଶିକ୍ଷାତର, ଉତମ ବିନମ୍ରତା ଏବଂ ନିରସ୍ତ୍ରିତ୍ୱକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ଯାହା ଉପାସନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଶିକ୍ଷାତର ଓ ପ୍ରଥାକୁ ଖୁଦାତାଲା ସ୍ମୃତିପତ୍ର ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶରୀରକୁ ଅନ୍ତରରୁ ଭାଗ ଦେବା ଖାତିର୍ ଏହାକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ତଃମାର୍ଗର ପ୍ରମାଣିକରଣ ଖାତିର୍ ଗୋଟିଏ ବାହ୍ୟ ପ୍ରଥାକୁ ମଧ୍ୟ ରଖି ଦେଇଛି । ଏବେ ଯଦି ବାହ୍ୟ ଶୈଳୀ ରେ (ଯାହା ଅନ୍ତଃ ଓ ବାହ୍ୟ ଶୈଳୀର ଏକ ପ୍ରତିଛବି) କେବଳ ଅନୁକରଣକାରୀଙ୍କ ଭଳି ଅନୁକରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ବୋଧ ଭାବି ମୁଣ୍ଡରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ତେବେ ତୁମେ ହିଁ ବାତଅ ଏଥିରେ କଣ ମଜା ଓ ରସ ମିଳିପାରିବ ? ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଜା ଆନନ୍ଦ ନ ଆସିଛି ତା'ର ବାସ୍ତବିକତା କାହିଁକି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଏହା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିରସ୍ତ୍ରିତ୍ୱ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନମ୍ର ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଯାହା ମୁହଁ କହୁଛି ତାହା ଆମ୍ଭା ମଧ୍ୟ କହିବ । ସେତେବେଳେ ଏକ ଆନନ୍ଦ, ଜ୍ୟୋତି ଓ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।..... ଅତଏବ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ନମାଜରେ ମଜା ଓ ଆନନ୍ଦ ମିଳିବା ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ର ସମ୍ପର୍କରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ସତାହୀନ ବା ସତାହୀନ ସମ ମଣି ତଳେ ନ ପକାଇଛ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ନିଜସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୃପା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ତା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ହୁଏ ତେବେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାଠାରୁ ବଳି କୌଣସି ସୁଖ ନାହିଁ ।

ସଜା ନମାଜ

ଏପରି ସ୍ଥଳେ ମଣିଷର ଆମ୍ଭା ଯେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିରସ୍ତ୍ରିତ୍ୱ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଖୁଦାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏକ ଝରଣା ସଦୃଶ ବହିପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ (ସଂସାରଠାରୁ) ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତା'ପରେ ଯାଇ ଖୁଦା ତାଲାକ ପ୍ରେମ (ଦୃଷ୍ଟି) ତା ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ମିଳାପ ସମୟର, ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଗ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ଉପରପଟୁ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱର ଆବେଗ ଓ ତଳପଟୁ ଭକ୍ତିତ୍ୱର ଆବେଗ, ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ, ତାହାର ନାମ ହେଉଛି ସଲାତ୍ (ଅର୍ଥାତ ନମାଜ) । ଅତଏବ୍ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସଲାତ୍ ଯାହା ପାପ ଓ କୁକର୍ମକୁ ଉଷ୍ଣ କରିଦିଏ ଓ ତା ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଚମକ ଛାଡ଼ିଦିଏ ଯାହା ସାଲିକ (ସତ୍ୟାନୁରାଗୀ)କୁ ରାସ୍ତାର ବିପଦ ଓ କଠିନ ସମୟରେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦୀପକ ଭାବେ କାମ ଦେଇଥାଏ । ତା ମାର୍ଗରେ

ପଡ଼ିରହିଥିବା ସବୁ ପ୍ରକାରର ଘାସ ଓ ମଇଳା ଓ ଝୁଟିବା ପଥର ଏବଂ ଅନାବନା କଂଚାବଣା ବିଷୟରେ ସୁତନା ଦେଇ ତାକୁ ବଂଚାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯେବେ ଇନ୍‌ସ୍ ସଲାତା ତନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଲ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କର୍ (ଅନୁକବୁତ୍ : ୪୬) ତା ଉପରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ତା ହାତରେ ନୁହେଁ, ତା ହୃଦୟ ରୂପକ ଦୀପଦାନି ରେ ଏକ ଆଲୋକିତ ଦୀପ ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନମ୍ରତା, ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରସ୍ତ୍ରିତ୍ୱତା, ଶିକ୍ଷାତର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ପୁଣି ତାକୁ ପାପର ଧାନ କାହିଁକି ଆସିପାରେ ଓ ତା'ଠାରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସତା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଅଶ୍ଳିଳତା ପ୍ରତି ତା ଆଖି ଉଠି ହିଁ ପାରେନାହିଁ । ଅତଏବ୍ ତାକୁ ଏପରି ମଜା, ଏପରି ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ମୁଁ ଭାବିପାରୁନାହିଁ କି ତାକୁ କିପରି ବର୍ଷନା କରିବି ।

ଗୈରୁଲ୍ଲାଃ (ଅଣଇଶ୍ୱର)ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବା

ପୁଣି ଏକଥା ମନେରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ନମାଜ ଯାହା ନିଜ ଅସଲ ଅର୍ଥରେ ନମାଜ, ତାହା ଦୁଆ ଦ୍ୱାରା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । ଗୈରୁଲ୍ଲାଃ (ଅଣଇଶ୍ୱର)ଠାରୁ ମାଗିବା ମୋମିନ୍ ମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭିମାନର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଓ ଭିକ୍ଷା ବିରୋଧି କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ଯାହାଠାରୁ ମଗାଯାଏ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ରୁଚ୍ଛ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଠୁଁ ହି ନ ମାଗିଛି, ସତ୍ୟ ଜାଣ ଯେ ବାସ୍ତବିକ ରୂପେ ସେ ସଜା ମୁସଲମାନ ଓ ସଜା ମୋମିନ୍ ବୋଲାଉଥିବା ହକ୍‌ଦାର ନୁହେଁ । ଇସଲାମ୍‌ର ବାସ୍ତବିକତା ହେଉଛି ଏହା କି ତା'ର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃ ଓ ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଆସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବ । ଯେଉଁଭଳି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଇଞ୍ଜିନ୍ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ କଲକୁ ଚଳାଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତି ଓ ସ୍ଥିତିରାକୁ ସେହି ଇଞ୍ଜିନ୍‌ର ମହାନ ଶକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ନ କରିଦେଇଛି ସେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ଇନ୍‌ଜି ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଏ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଏ । ଲିଲ୍ଲୁଲ୍ ଫତରସ୍ ସମାଓ୍ୱାତି ଓଲ୍‌ଅରକ୍ (ଅଲ୍‌ଅନାମ୍ : ୮୦) କହିବା ସମୟରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ହନିଫ୍ (ଧର୍ମପରାୟଣ) ବୋଲାଲ ପାରିବ ? ଯେମିତି ମୁହଁରେ କହୁଛି ସେହିପରି ଏପଟକୁ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ ହେଉଛି ମୁସଲିମ୍ ସେ ମୋମିନ୍ ଓ ହନିଫ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଗୈରୁଲ୍ଲାଃ (ଅଣଇଶ୍ୱର)ଠାରୁ ମାଗିଥାଏ ଓ ଏପଟକୁ ମଧ୍ୟ ନଇଁଥାଏ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ସେ ହେଉଛି ବଡ଼ ଅଭାଗା ଓ ବଂଚିତ ଅର୍ଥାତ ତା ପାଇଁ ଏମିତି ସମୟ ଆସିବାକୁ ଅଛି ଯେ ସେ ମୌଖିକ ରୂପେ ଓ ଆଡ଼ମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ନଇଁ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ନମାଜ ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଆଲସ୍ୟତାର ଗୋଟିଏ କାରଣ ହେଉଛି ଏହା ମଧ୍ୟ । କାରଣ ଯେବେ ମଣିଷ ଗୈରୁଲ୍ଲାଃ (ଅଣଇଶ୍ୱର) ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମ୍ଭା ଓ ହୃଦୟର ଶକ୍ତି ସେହି ବୃକ୍ଷ ପରି (ଯାହାର ଶାଖାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଗୋଟିଏ ପଟକୁ କରି ଦିଆଯାଏ ଓ ସେହି ପଟକୁ ଚାଣି ହୋଇ ସେ ବଢ଼ିଥାଏ) ସେପଟକୁ ଚାଣି ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କଠୋରତା ଓ ଦମନ ତା ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟିହୋଇ ତାକୁ

ନିଶ୍ଚଳ ଏବଂ ଜଡ଼ ବନାଇ ଦିଏ । ଯେଉଁଭଳି ସେହି ଶାଖାଟି ଅନ୍ୟପଟକୁ ମୋଡ଼ି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ସେହିଭଳି ସେହି ହୃଦୟ ଓ ଆତ୍ମା ଦିନକୁ ଦିନ ଖୁଦାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଏହା ବଡ଼ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ହୃଦୟକୁ ଥରାଇ ଦେଉଥିବା କଥା ଯେ ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଠାରୁ ମାଗୁ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ନମାଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ନିୟମିତି ପାଠ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମତଃ ତାହା ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହେଉ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ମନୋଭାବ ହେଉ । ତା'ପରେ ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ସେହି ସମୟ ସ୍ୱତଃସ୍ୱତଭାବେ ଆସିଯାଇଥାଏ ଯେବେ କି ମଣିଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଏକ ଆନନ୍ଦ ର ଉତରାଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ଏକଥାକୁ ପୁଣି ତାରିକ୍ କରି କହୁଛି । ଦୁଃଖର କଥା ଯେ ମତେ ସେହି ଶବ୍ଦ ମିଳିଲା ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ଚୈରୁଲ୍ଲାଃ (ଅଶରାଫ୍) ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବାର ଖରାପ କଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବି । ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଅନୁରୋଧ ଓ ଖୁସାମତ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସ୍ୱାଭିମାନକୁ ଉତ୍ସୁକାଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନମାଜ ତେଣୁ ସେ ସେଥିରୁ ଦୂରେଇଯାଏ ଓ ତାକୁ ଦୂରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥାଏ । ମୁଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶବ୍ଦରେ ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି ଯଦିତ ଏକଥା ସେଭଳି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଭଲଭାବେ ବୁଝାପଡ଼ିପାରେ ଯେ ଯେପରି ଜଣେ ସ୍ୱାଭିମାନୀ ପୁରୁଷର ସ୍ୱାଭିମାନ ଏହା ଚାହିଁନଥାଏ ଯେ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଅନ୍ୟ କାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁଭଳି ସେହି ପୁରୁଷ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ଅଯୋଗ୍ୟ ମହିଳାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଯୋଗ୍ୟ ବୁଝିଥାଏ ବରଂ ବେଳେବେଳେ ଏହିପରି ଘଟଣା ଘଟିଯାଏ, ସେହିଭଳି ଆବେଗ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ ଈଶ୍ୱରଦ୍ୱର ରହିଛି । ଭକ୍ତିରୁ ଏବଂ ଦୁଆ ବିଶେଷ ରୂପେ ସେହି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ବିପକ୍ଷରେ ରହିଥାଏ । ସେ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପୂଜା କରାଯାଉ ବା ଉପାସନା କରାଯାଉ । ଅତଏବ୍ ଖୁଦ୍ ମନେରଖ ଓ ପୁଣି ମନେରଖ" ଯେ ଚୈରୁଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବା ଖୁଦାଙ୍କଠାରୁ କଟିଯିବା । ନମାଜ ଏବଂ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ କିଛି ବି କୁହ କାରଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର କାର୍ଯ୍ୟ ବଚନର ନାମ ହେଉଛି ନମାଜ । ତାହା ସେତେବେଳେ ବେବରକତ୍ ଓ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସେଥିରେ ନିରସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ବିନମ୍ରତାର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ହୃଦୟ ନଥାଏ ।

(ମଲ୍‌ଫୁଜାର୍ ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃ-୧୪୩-୧୪୬ ପ୍ରକାଶନ ୨୦୧୮ କାଦିୟାନ)

ପୃଷ୍ଠା- ୭ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....

ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ନ ଶୁଣିଥାନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷେ ଏହା ବୈଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ମୃତ୍ୟୁର କାମନା କରୁ ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ହୁଅନ୍ତା ତାହେଲେ ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୃତ୍ୟୁର କାମନା କରିଥାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ସେ ଏଭଳି କଷ୍ଟ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର କଫନ ଅଣାଗଲା ଯାହାକି କବାତି କପଡ଼ା ଥିଲା କିମ୍ବା ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପତଳା ଥିଲା ଯାହାକି ମିସର୍ ଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ତାହାକୁ ଦେଖି ସେ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ କି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚତା ହଜରତ୍ ହଫ୍‌ଜା ର:ଅଙ୍କୁ କଫନ ପିନ୍ଧା ଯିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କଫନର ଚାଦର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚାଦରକୁ ତାଙ୍କ ପାଦକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମୁକୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ଉକ୍ତ ଚାଦରକୁ ଟଣା ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଫୁଲୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା । ଏପରିକି ତାଙ୍କ ପାଦ ଉପରେ ଇଜ୍‌ଖୁର୍ ନାମକ ଘାସ ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ସ୍ୱୟମ୍‌କୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଛି କି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନାରର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ନଥିଲି ନା କି ଦିରହମର ଅର୍ଥାତ ମୋ ନିକଟରେ କିଛି ବି ଅର୍ଥ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୋର ଅବସ୍ଥା ଏପରି କି ମୋ ପାଖରେ ମୋ ଘରର କୋଣରେ ସିନ୍ଦୂକ ମଧ୍ୟରେ ଚାଳିଶି ହଜାର ଦିରହମ୍ ରହିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି ଯେ, ଆମ ଜୀବନର ପବିତ୍ର ଜିନିଷ ସବୁ ଆମକୁ ଏହି ଜୀବନରେ ହିଁ ନ ମିଳିଯାଉ ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁଦ୍‌ରା ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୩..... ବେରୁତ ୧୯୯୦) (ଲୁଗାତୁଲ୍

ହଦିସ୍ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୪୮୪..... ଲାହୋର୍ ୨୦୦୫)

ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି କି ଆମେମାନେ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ

ସହିତ ହିଜରତ୍ କରିଥିଲୁ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ ଏବଂ ଆମର ପୁଣ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଗଲା । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରସାରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ନିଜ ପୁଣ୍ୟକୁ ଚିକେ ହେଲେ ଭକ୍ଷଣ କରିନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଅବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ଅନ୍ୟତମ ଅଟନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଫଳ ପାଟିଗଲାଣି ଓ ସେମାନେ ସେହି ଫଳକୁ ଗୋଟାଇଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ମୁସ୍‌ଅବ୍ ର:ଅ ଓହ୍‌ଦ୍ ମୁକ୍‌ରେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଚାଦର ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଚାଦର ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେମାନେ ସେହି ଶହୀଦ ହୋଇଥିବା ସାହାବାଙ୍କୁ କଫନ ଦେଇଥିଲୁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଘୋଡ଼ାଇ ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପାଦ ଫୁଲୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମୁକୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା । ଏବେ ନବୀ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆମକୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଲେ କି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅ ଏବଂ ପାଦରେ ଇଜ୍‌ଖୁର୍ ନାମକ ଘାସ ପକାଇ ଦିଅ ।

(ସହି କୁଖାଠା କିତାବୁଲ୍ ଯନାଇଜ୍..... ହଦିସ୍ ୧୨୭୬)

ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ଓହ୍‌ଦ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ କି ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅଙ୍କୁ ସହିତ ଆସୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେ ସିଫିନ୍ ମୁକ୍‌ରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ କୁଫାର ଦ୍ୱାରରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କଣ ଦେଖିଲେ କି ଯେ ଆମର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ୭ଟି କବର ରହିଛି । ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଏହା କେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର କବର ? ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଆପଣ ସିଫିନ୍ ମୁକ୍‌ପାଇଁ ବାହାରିବା ପରେ, ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ବିୟୋଗ ଘଟିଥିଲା । ସେ ଓହ୍‌ୟତ (Will) କରିଥିଲେ ଯେ, ମତେ କୁଫା ସହରର ବାହାରେ ନେଇ କବର ଦେବ । ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଥା ରହିଥିଲା ଯେ ନିଜର ମୃତକଙ୍କୁ ନିଜ ଘର ଅଗଣାରେ ବା ନିଜ ଗୃହର କବାଟ ବା ଦ୍ୱାରକୁ ସଲଗ୍ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ବାହାରେ କବର ଦେବାକୁ ଓହ୍‌ୟତ୍ କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବାହାରେ କବର ଦେଲେ । ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅ କହିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ସେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦାକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ହିଜରତ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା ହିସାବରେ ସେ ନିଜର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ରୂପେ ସେ ପରିକ୍ଷୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କେବେ ହେଲେ ନଷ୍ଟ କରିବେ ନେହିଁ । ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର:ଅ ତାଙ୍କ କବର ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ମୁସ୍‌ଲମାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କବରବାସୀ ତୁମ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ତୁମେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସବାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଖୁଦ୍ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହ ଆସି ସାକ୍ଷାତ କରିନେବୁ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରିଦିଅ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାଶୀଳ ହୁଅ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଶୁଭସମ୍ବାଦ ହେଉ ଯିଏ ପରକାଳକୁ ସ୍ମରଣ କରେ ଏବଂ ହିସାବ ପାଇଁ ଏହି କଥା ଉପରେ ବ୍ୟବହାରିକ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାନୁରୂପ କରେ ତାହା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକାରୀ ବସ୍ତୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ । ତାହା ଉପରେ ସେ ଦୟା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମହାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ରାଜି ଓ ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତୁ ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୯..... ବେରୁତ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ଅଲୀ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ କବର ନିକଟରେ ଏହିପରି ଦୁଆ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କର ବିୟୋଗ ୩୬ ହିଜ୍ରାରେ ୬୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହୋଇଥିଲା ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁଦ୍‌ରା.....ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୪..... ବେରୁତ ୧୯୯୦)

ଜରୁରୀ ଘୋଷଣା

ହଜୁର ଅନଫୁର ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗୋଟରେ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ:-

ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚିଠି ନିତ୍ୟାନୁସାରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲାଙ୍କ ଗୋଟରେ ପେଶ୍ କରାଯାଉଅଛି । ଯଦିତ କରୋନା ଭାଇରସ ଯୋଗୁଁ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଲେଖୁଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିଠିର ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଉତ୍ତର ପଠାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ହଜୁର ଅନଫୁର ଅୟଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିଠି ପଢ଼ି ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କୃପା ଓ ଦୟା କରନ୍ତୁ, ଏହି ମହାମାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିପଦ ଆପଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବଂଚାନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥାଉ ।

(ମୁନିର୍ ଅହମଦ୍ ଜାଫ୍‌ଦ୍, ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ)

: ଖୁତ୍ବା ଜୁମା :

ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର..... ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟକର, ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ମାର୍ଗ
ଉନ୍ମୁକ୍ତକାରୀ ଓ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ।

“ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗାତ ଖୋଲା ଯାଉଥିଲା,
ପୁଣି କରତ ଦ୍ଵାରା ତା ମୁଣ୍ଡକୁ ଦୁଇଫାଳ କରାଯାଉଥିଲା, ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ
ତା ଧର୍ମରୁ ଏହା ରୋକି ପାରୁନଥିଲା” ।

“ଅଲ୍ଲାଃ ଖବାବ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ! ସେ ନିଜେ ନିଜ ଖୁସିରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲେ,
ସେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ହିଜ୍‌ରତ୍ କଲେ, ଜଣେ ମୁଜାହିଦ୍ (ଧର୍ମବାୀର)ଙ୍କ ପରି ଜୀବନ ବିତାଇଲେ,
ତାଙ୍କୁ ଶାରିରୀକ କଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ପୂଣ୍ୟକର୍ମ କରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାର ପୂଣ୍ୟଫଳ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଆଁ ହଜ୍‌ରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମହାନ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାଧାରୀ ସାହାବି ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍ ବିନ୍ ଅରତ୍ ର:ଅଙ୍କ
ବିଶେଷ ଗୁଣଗାରିମାର ଚର୍ଚ୍ଚା

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍^୧
(ପ୍ରବଚତ: ୦୮ ମଇ ୨୦୨୦ ଅନୁଯାୟୀ ୦୮ ହିଜ୍‌ରତ୍ ୧୩୯୯ ହିଜ୍‌ରି ଶମସି)

ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଏହି ଆଲ୍ଲୋଖ୍ୟତି ବଦର୍ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଲ୍‌ଫତ୍‌ହ୍ ଇଂଚରନ୍‌ଯାସନାଲ
ଲଷ୍ଟନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ -
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ -
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -
ଆଜି ମୁଁ ଏକ ବଡ଼ି ସାହାବି ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍ ବିନ୍ ଅରତ୍ ର:ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ।
ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍‌ଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଜୈଦ୍‌ଙ୍କ ସହ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ
ନାମ ଅରଦ୍ ବିନ୍ ଜନ୍‌ଦଲା ଥିଲା । କେତେକଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ
ଅବଦୁଲ୍ଲା ଓ ଆଉ କେତେକଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ କୁନିୟତ୍ ଅବୁ ଯହିୟା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।
ଅନ୍ଧକାରମୟ ଯୁଗରେ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ କରି ମକ୍କା ଆଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତରା ବିନ୍
ଗଜ୍‌ଫାନଙ୍କ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ । ଆଉ କେତେକଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଉନ୍ନେ ଅମାର୍
ଖଜାଲୟାଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଜୋହଦାଙ୍କର ହଲିବ୍ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଚରଣରେ
ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିଥିବା ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ କ୍ଷତ୍ରପ ସାହାବି ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ସେ ଭିକ୍ଷା କଷ୍ଟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ ।
ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦାରେ ଅରକ୍‌ମକୁ ଚାଲିଯିବା ଏବଂ ସେଠାରେ
ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ପ୍ରଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଆଣିନେଇଥିଲେ ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁବ୍ରା ଲିଜବ୍‌ନେ ସାଆଦ୍ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୧-୧୨୨..... ବେରୁତ୍
୧୯୯୦) (ଅଲ୍ ଅସାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୨୨୧..... ବେରୁତ୍ ୧୯୯୪)
(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୭..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ମୁଜାହିଦ୍ କୁହନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନବା ହେବାର
ଘୋଷଣା କରିବାର ପ୍ରଥମ ଚରଣରେ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଣି ନିଜ ମୁସଲମାନ
ହେବାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯଥାକ୍ରମେ ଏପରି ଥିଲେ, ହଜ୍‌ରତ୍ ଅବୁବକର୍
ର:ଅ, ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍, ହଜ୍‌ରତ୍ ସୁହେବ୍, ହଜ୍‌ରତ୍ ବିଲାଲ୍, ହଜ୍‌ରତ୍ ଅମାର୍ ଓ ହଜ୍‌ରତ୍
ସୁମ୍‌ୟା ଯେ କି ହଜ୍‌ରତ୍ ଅମାର୍‌ଙ୍କର ମାତାଶ୍ରୀ ଥିଲେ । ଅତଏବ ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ତ
ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କ ଚଚା ଅବୁ ତାଲିବ୍‌ଙ୍କ ଜରିଆରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ
ସମ୍ଭବତଃ ଲିପିବନ୍ଧକାରୀର ଏକଥା ସ୍ମରଣ ରହିଲା ନାହିଁ ଯଦ୍ଵାରା ସେ ଏପରି ରଚନା
କରିଦେଇଛି କି ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲା ବା ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ
ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସେ ବର୍ତ୍ତି ରହିଯାଇଥିଲେ । ଯଦ୍ଵାରା ସେ ଏପରି ରଚନା କରିଦେଇଥିଲା କି

ଅବୁ ତାଲିବ୍ ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଅବା ତାଙ୍କଯୋଗୁଁ ହଜ୍‌ର
ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିଥିଲା । ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦରଜ ରହିଛି କି ହଜ୍‌ରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍
ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଅମାନକାରୀ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ନଥିଲେ ନା ହଜ୍‌ରତ୍ ଅବୁବକର୍
ର:ଅ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ
ପଡ଼ିଥିଲା କିନ୍ତୁ ବାକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଲୁହାର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା
ଫଳତଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି କି
ଏହା ଲିପିବନ୍ଧକାରୀର ଏକ ଧାରଣା । କାରଣ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ତ ଏହା ହିଁ ଦରଜ ରହିଛି
କି ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ନା ହଜ୍‌ର ସ:ଆ:ସ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ ନା ହଜ୍‌ରତ୍ ଅବୁବକର୍ ।
ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଆଗକୁ ଲେଖିଛି ଅର୍ଥାତ ଲିପିବନ୍ଧକାରୀ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଦୁହେଁ
ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତମ ଲୁହାର ପାତ୍ରା ଭୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ କଠିନ
ସୂର୍ଯ୍ୟତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଆଯାଉଥିଲା ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ସେମାନେ
ଲୁହା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟତାପକୁ ସହିଯାଉଥିଲେ ।

ଶେବି କୁହନ୍ତି ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍ ବହୁତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅମାନକାରୀଙ୍କ
ଦାବି ଅର୍ଥାତ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ । ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଉକ୍ତ
ସାହାବାମାନଙ୍କ ପିଠି ଉପରେ ଉତ୍ତମ ଶାଲା ରଖିଦେଉଥିଲେ । ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ପିଠିର
ମାଂସପେଶୀ ବାକି ରହୁନଥିଲା । ଏହା ଅସଦ୍‌କୁ ଗାବାଃରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୭..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜ୍‌ରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ଏକ ଘଟଣା ହଜ୍‌ରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ସ୍ଵୀକାର
କରିବା ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳୁଛି । ଯାହାର ବିଷୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହଜ୍‌ରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହ୍ମେଦ୍
ସାହେବ୍ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବିଜନ୍‌ରେ ଏଭଳି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି କି ହଜ୍‌ରତ୍ ହମ୍‌ଜାଃ
ର:ଅଙ୍କୁ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ କିଛି ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇନଥିଲା କି ଏଶ୍ଵରମ୍ୟମୟ
ଅଲ୍ଲାଃ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଆନନ୍ଦର ଅବସର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଅର୍ଥାତ ହଜ୍‌ରତ୍
ଉମର୍ ର:ଅ ଯେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିରୋଧୀ ଥିଲେ, ସେ
ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମଗ୍ରହଣ କରିବାର କାହାଣୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ । ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ତାହା ଶୁଣିଥିବେ ଓ ପଢ଼ିଥିବେ ତଥାପି ଏଠାରେ ମୁଁ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉଛି, କାରଣ ଉକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ହଜ୍‌ରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସ୍ଵଭାବରେ କଠୋରତା ଅଧିକମାତ୍ରାରେ
ରହିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ତାଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ କଠୋର କରିଦେଇଥିଲା ।

ସୁତରାଂ ସେ ଗରୀବ ଓ ଦୁର୍ବଳ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିର୍ମମଭାବେ କଷଣ ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି କରି ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ କି ଏହି ସମସ୍ୟାର ମୂଳ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ହିଁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ ସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ । ଅତଏବ ସେ ତରବାରୀକୁ ସାଥରେ ନେଇ ଘରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଖୋଜି ବୁଲିଲେ । ରାସ୍ତାରେ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମୁକୁଳା ଖଡ୍ଗ ଧାରଣ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ପଚାରିଲେ । ଉମର୍ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛ ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ କାମ ତମାମ୍ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ବନ୍ଦୁ ଅବଦୁଲ୍ ମନାଫ୍ କବଳରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ ? ଚିକିଏ ନିଜ ଘରର ତ ଖବର ନିଅ ତୁମ ଭଉଣୀ ଓ ଭିଣୋଇ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେଣି । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିଜର ମାର୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ତାଙ୍କ ଭଗିନୀ ଫାତିମାଙ୍କ ଘର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଘର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଭିତରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ର ପଂକ୍ତି ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଉଥିବାର ସ୍ଵର ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଯାହାକି ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଆହୁରି ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଉଠିଲା । ତେଣୁ ସେ ତିବ୍ତର ସହ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଖବାବ୍ କେଉଁଠାରେ ଲୁଚିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଫାତିମା କୋରାନର ନଥିପତ୍ରମାନ ଲୁଚାଇ ଦେଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ଘରେ ଦାଖଲ ହୋଇ ଚିକାର କରି କହିଲେ ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି କି ତୁମେ ନିଜ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛ ଏଥିସହିତ ନିଜ ଭିଣୋଇ ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ସହ ଲଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ଫାତିମା ନିଜ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାଲିଆସିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତାକ୍ତ ହେଲେ ତଥାପି ସେ ଅତି ଦମ୍ଭ ସାହାସର ସହିତ କହିଲେ: ଉମର୍ ଆମେ ମୁସଲମାନ ହୋଇସାରିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମଦ୍ଵାରା ଯାହା ସମ୍ଭବ ତାହା କରିଦିଅ କିନ୍ତୁ ଜାଣି ରଖ ଆମେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ଙ୍କ ସ୍ଵଭାବରେ କଠୋରତା ଥିଲା ସତ କିନ୍ତୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କଣରେ ପ୍ରେମ ଓ ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଥିଲା ଯାହାକି କେତେକ ସମୟରେ ନିଜର ଝଲକ ଦେଖାଉଥିଲା । ନିଜ ଭଉଣୀର ଦାମିକ ଓ ସାହାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଉକ୍ତି ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ନଜର ଉଠାଇ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ତାକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଲେ । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଉମର୍ଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା । କିଛି କ୍ଷଣ ନୀରବ ରହିବା ପରେ ଭଉଣୀକୁ କହିଲେ ମତେ ସେହି ନଥିପତ୍ର ଦେଖାଅ ଯାହା ତୁମେ ପାଠ କରୁଥିଲ । ଫାତିମା ପ୍ରତି ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ ମୁଁ ତାହା ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି ନାହିଁ କାରଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବ । ଉମର୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନା' ମୁଁ ଏପରି କରିବି ନାହିଁ, ମତେ ଦେଖାଅ ମୁଁ ଦେଖିବି ତୁମକୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେବି । ଫାତିମା ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ ତୁମେ ଅପବିତ୍ର ଅଛ, ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ପବିତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ନାନ କରିଆସ, ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଦେଖାଇବି ।

ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି: ଏପରି କହିବାରେ ସମ୍ଭବତଃ ଫାତିମାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ରହିଥାଇ ପାରେ କି ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଉମର୍ଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେ ଅଣ୍ଡାରେ ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତି ଉପରେ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ । ତେବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ନାନ କରିଆସିଲେ ଫାତିମା ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ନଥିପତ୍ର କାଢ଼ି ଦେଲେ ଯାହାକି ସୁରୋଃ ତାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପଂକ୍ତି ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ତାହାକୁ ଏକ ପ୍ରଭାବିତ ହୃଦୟର ସହ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାର ଗୋଟି ଗୋଟି ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସା ବାନ୍ଧିସାରିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ପଂକ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଇନ୍ଦ୍ରି ଅନଲୁହୁ ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲା ଆନା ଫାବୁଦ୍ଦିନ୍ ଓ ଅକିମୁସ୍ ସଲାତା ଲି ଜିକ୍ରି..... ବିମା ତସ୍ଆ (ତାହା: ୧୫-୧୬) ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲା ଅଟୁ ଆମ ବ୍ୟତିତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର ଏବଂ ଆମର ସୁରକ୍ଷା ସକାଶେ ନମାଜ ପାଠ କର ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସମୟ ଆସୁଅଛି ଆମେ ଶିଘ୍ର ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ଏହି ପଂକ୍ତି ପାଠ କଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିଗଲା ଏବଂ ଶୋଇ ରହିଥିବା ମଣିଷଟା ଯେପରି ଜାଗି ଉଠିଲା ଏବଂ ସେ ସହସ୍ରା କହିଉଠିଲେ ଏହା କିଭଳି ଅଭୁତପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପବିତ୍ର କଲାମ୍ ଅଟେ । ଖବାବ୍ ର:ଅ ତାଙ୍କର ଏହି ଉକ୍ତି ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଏହା ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦୁଆର ପ୍ରତିଫଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଶ କାଲି ହିଁ ମୁଁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଆ କରୁଥିବାର ଶୁଣୁଥିଲି କି ହେ ଅଲ୍ଲା ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତାବ୍ ଓ ଉମର୍ ବିନ୍ ହୁଶାମ୍ ତଥା ଅବୁଜହଲ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଇସ୍ଲାମର ଧ୍ଵଜା ତଳକୁ ନେଇ ଆସ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ଏଭଳି ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପରେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେଠାରେ ଅଟକି ରହିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଆଉ କାଳବିଳମ୍ବ ନ କରି ମତେ କୁହ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସ କେଉଁଠାରେ ମିଳିବେ ? କିନ୍ତୁ ସେ କିଛି ଏଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରୁ ବାହାର ହୋଇ ହସ୍ତରେ ମୁକୁଳା ଖଡ୍ଗ ଧରି ରଖିଥିଲେ ଯାହାର ତାଙ୍କୁ

ହିଁ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଅତଏବ ଖବାବ୍ ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଠିକଣା ଦେଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଜୋର୍ ଜୋର୍ରେ କବାଟ ବାଡ଼େଇଲେ, ସାହାବା କବାଟ ଲୁଲୁରେ ଉମର୍ଙ୍କୁ ମୁକୁଳା ଖଡ୍ଗ ଧରିଥିବାର ଦେଖି ଦ୍ଵାର ଖୋଲିବାରେ ବିଳମ୍ବ କଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଦ୍ଵାର ଖୋଲିଦିଅ ହଜରତ୍ ହମ୍ମାଃ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସମାନ କଥା କହିଲେ କି ଯଦି ଉମର୍ ସ୍ଵଳ୍ପ ମନର ସହ ଆସିଥିବେ ତେବେ ଠିକ୍ ନଚେତ ତାଙ୍କରି ଖଡ୍ଗରେ ତାଙ୍କରି ଶିର ଛେଦ୍ କରିଦେବି । ସେ ଯାହା ହେଉ ଦ୍ଵାର ଖୋଲାଗଲା ଉମର୍ ମୁକୁଳା ଖଡ୍ଗ ନେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହଜୁର ସ:ଆ:ସ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରି ଦୋହଲାଇ ଦେଇ କହିଲେ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଛ ଉମର୍ ? ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଶ ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ଗଢ଼ା ହୋଇନାହିଁ । ଉମର୍ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ମୁଁ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଆସିଅଛି । ଏକଥା ଶୁଣି ହଜୁର ସ:ଆ:ସ ଆନନ୍ଦରେ ବିହ୍ୱଳିତ ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ, ଅଲ୍ଲା ହୁ ଅକ୍ବର ଏଥି ସହିତ ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ନାରୀ (ସ୍ଵୋଗାନ) ଉଚାରିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ମକ୍କାର ପର୍ବତମାନ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇଉଠିଲା ।

(ସିରତ୍ ଖାତ୍ ମୁନ୍ ନବିୟିନ୍..... ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ୍ ର:ଅ ପୃ-୧୫୭-୧୫୯)

ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ଏକଦା ମୁଁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସ ନିଜ ଅନ୍ତର ବେଦନା ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କାବା ଛାଇ ତଳେ ନିଜ ଚନ୍ଦରରେ ଆଉଜି ବସିଥିଲେ । ଆମେ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ନିବେଦନ କଲୁ କି, ହେ ହଜୁର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରଣେ ଆମ ସକାଶେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ଆମକୁ ଅସହ୍ୟ ଓ ଅତି ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଅଛି । ହଜୁର ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯିଏ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଗଲେଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଲି ତାହାକୁ ଜୀବିତ ପୋତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୂଣି ଆରାରେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡକୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୌହ ନିର୍ମିତ ପାନିଆରେ ତାହା ଶରୀରକୁ ଆଠୁଡ଼ି ଅସ୍ଥିରୁ ମାଂସ ଅଲଗା କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତା'ର ଧର୍ମରୁ ଲୋକେ ବିଚ୍ୟୁତ କରିପାରିନଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଶ ଅଲ୍ଲା ମୋର ମିଶନ୍ କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ କରିବେ ଏବଂ ମୋର ଆଗମନକୁ ସଫଳ କରିବେ ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଆସିବ ହଜୁର ଆହୁରି କହିଲେ ଏପରିକି ଜଣେ ଆରୋହଣକାରୀ ସନା ଓ ହଜ୍ରେ ମୌଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବ । ଉଭୟେ ଯମନ୍ ଦେଶର ଦୁଇଟି ସହର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ୨୫୫ ୧୬ ମାଇଲ ଅଟେ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଆପଣ କହିଲେ ସେ ଯାତ୍ରା କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଭୟ ନଥିବ ଅବା ଏପରି କହିଲେ କି ନା ତାହାକୁ ନିଜ ଛେଳିମାନଙ୍କୁ ଗଧୁଆ ଖାଇଯିବାର ଭୟ ଘାଉଥିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଅଧିକ ଓ ବ୍ୟଗ୍ର ହେଉଅଛ ଏ ସବୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଏହା ବୁଝାଯାଉ ବର୍ଷିତ ରହିଛି ।

(ସହି ବୁଖାରି କିତାବୁଲ୍ ମନାକିବ୍..... ହଦିସ୍ ନଂ- ୩୬୧୨) (ମୁଅଜ୍ଜମୁଲ୍ ବୁଲ୍ଦାନ୍ ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୩୧୧..... ବେରୁତ୍)

ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଦରଜ ରହିଛି ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ମୁଁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲି । ଆପଣ ଏକ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ପବିତ୍ର ହସ୍ତ ମୁଣ୍ଡତଳେ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ଆମପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ ନାହିଁ କି ପ୍ରଭୁ ଆମଠାରୁ ଏହି ଭୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୂର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ କି ଆମେ ଧର୍ମଛଡ଼ା ହେବାର ଭୟ ରଖୁଅଛୁ । ହଜୁର ମୋଠାରୁ ନିଜ ବେହେରା ତିନିଧର ଫେରାଇ ନେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେଥର ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକଥା କହିଲି ଆପଣ ନିଜ ପବିତ୍ର ମୁଖ ଅପରପାର୍ଶ୍ଵକୁ ବୁଲାଇ ନେଉଥିଲେ । ତୃତୀୟ ଥର ଆପଣ ଉଠି ବସି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷାକର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଶ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଏଭଳି ପୂଣ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଆରୀ ରଖିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଥାପି ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭୟ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ଦିଅ ଦେଖ ସେ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ତୁମର ମାର୍ଗ ସମତୁଳ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ ମନସ୍କାମନା ପୁରଣ କରିବେ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଜଣେ କମାର ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଆସ୍ ବିନ୍ ଓଲଲ୍ ଅଧିକରେ ଥିଲି । ମୁଁ ତାହା ନିକଟକୁ ନିଜ କରଜ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ପୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନୁସରଣ କରି ତ’ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ନ ହୋଇଛନ୍ତି (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।”

(ମଲ୍ଲୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୭୯)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Abdur Rahman Khan & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆସିଲି ତ ସେ କହିଲା ମୁଁ ତତେ କଦାପି ମୁକ୍ତ କରିବି ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତୁ ମୁହଁମଦଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ ଓ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଘୋଷଣା କରିନାହିଁ କି ମୁଁ ମୁହଁମଦଙ୍କ ବୟତ ଭିତରୁ ନିଜକୁ ବାହାର କରୁଅଛି ।

ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ମୁଁ ହଜରତ୍ ମୁହଁମଦ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର କଦାପି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି ନାହିଁ । ଏପରିକି ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ପୂର୍ନଜିବିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ମୁଁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି । ସେ ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ କହିଲା ଯଦି ମୁଁ ମରି ପୂର୍ନଜୀବିତ ହୁଏ ଏବଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମର କରଜ ପରିଶୋଧ କରିଦେବି । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେବିନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ କହୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିମ୍ନ ପଂକ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

ଅଫରାଇତଲ୍ ଲଜ କଫରା..... ଓ ଯାତିନା ଫରଦନ୍ (ମରିୟତ୍ :

୭୮-୮୧) ଅର୍ଥାତ୍ କଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ କି ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ କହେ ନିଶ୍ଚୟ ମତେ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ କଣ ସେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଛି ବା ଦୟାବାନ ଅଲ୍ଲୁଖକଠାରୁ କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର ହାସଲ କରିଅଛି । ତାହା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ ଓ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବକ୍ତବ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଗର୍ବ କରୁଅଛି ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ସେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକାକୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା.....ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୨..... ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ଜଣେ କମାର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଖତୁଗ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଆସୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମାଲିକକୁ ଏହାର ଖବର ମିଳିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଲୁହା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଦେଉଥିଲେ । ସେ ଏହାର ଅଭିଯୋଗ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ କରିବାରୁ ହଜୁର ଦୁଆ କଲେ କି ହେ ପ୍ରଭୁ ଖବାବ୍ଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କର ପରିଶାମ୍ ସ୍ୱରୂପ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି କି ତାଙ୍କ ମାଲିକାଣୀ ଉନ୍ନେ ଅନଫାର୍ ଥିଲେ, ତାହା ମସ୍ତକରେ ଏକ ଏଭଳି ବ୍ୟାଧି ଲାଗିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେ କୁକୁର ପରି ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟମାନେ କହିଲେ କି ତୁମେ ଗରମ ଲୁହାର ଚେକ୍ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଅ ଅତଏବ ସେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଖବାବ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତପ୍ତ ଲୁହାର ଚେକ୍ ଦେଉଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ କମାର ଶାଳରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୁହାଦ୍ୱାରା ଯେମିତି ଖବାବ୍ଙ୍କ ମାଲିକାଣୀ ଖବାବ୍ଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲେ, ସେହିପରି ବିଧିର ବିଧାନ ହେଲା ଯେ ଖବାବ୍ ମାଲିକାଣୀର ମୁଣ୍ଡକୁ ଗରମ ଲୁହାରେ ଚେକ୍ ଦେଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାର..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୮..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ଅବୁ ଲୈଲା କିନ୍ଦି ବର୍ଷନା କରନ୍ତି କି, ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ହଜରତ୍ ଉମରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ହଜରତ୍ ଉମର କହିଲେ ମୋ ନିକଟକୁ ଚାଲିଆସ କାରଣ ଏହି ଉପସ୍ଥିତିକ ମଧ୍ୟରେ ଅମାର୍ ବିନ୍ ଯାସିରଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ତୁମଠାରୁ ଅନ୍ୟ କେହି ସମ୍ମାନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିଠିରେ ହୋଇଥିବା ଚିହ୍ନ ଓ ଦାଗଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇଲେ ଯାହାକି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ କଷଣ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପିଠିରେ ଚିହ୍ନ ହୋଇରହିଥିଲା । ଏହା ତବକାତୁଲ୍ କୁବରାରେ ଦରଜ ରହିଛି ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା.....ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୨..... ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ଅଂଗାର କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବାର ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଯାହାକି ଶୋବି ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, କି ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ହଜରତ୍ ଉମର ବିନ୍ ଖତାବ୍ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସେ ନିଜ ବସିବା ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ବିରାଜିତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଙ୍କଠାରୁ ବଳି କେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି କବେଲ ଜଣକ ବ୍ୟତିତ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ କହିଲେ ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍! ସେ କିଏ? ଉମର କହିଲେ ସେ ବିଲାଲ୍ ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ହଜୁର ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହନ୍ତି କାରଣ ଯେତେବେଳେ ବିଲାଲ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ ଓ କଷଣ ଭୋଗ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ କେହି ନା କେହି ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୋର ସହାୟତା ପାଇଁ କେହି ହାତ ବଢ଼ାଉନଥିଲେ ଯେ କି ମତେ ସେଥିରୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତା । ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି କି ଏକଦା ଲୋକେ ଅଗ୍ନୀ ସଂଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟକୁ

ତାଙ୍କୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ କୁହନ୍ତି ଏକଦା ମୁଁ ଦେଖିଲି କି ଲୋକେ ମତେ ଧରି ନେଲେ ଏବଂ ଅଗ୍ନୀସଂଯୋଗ କଲେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ମତେ ନିକ୍ଷେପ କରିଦେଲେ । ଆଉ ଜଣେ ମତେ ମୋ ଛାତି ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ଅଂଗା ହିଁ ମତେ ସେହି ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଗ୍ନୀ ପିଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କଲା । ଅବା ଏପରି କହିଲେ କି ମୋ ଅଂଗା ଉତ୍ତପ୍ତ କୋଇଲାକୁ ଶୀତଳ କଲା । ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ପିଠିରୁ ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଦେଖାଇଲେ । ଯାହାକି କୁଷ୍ଠରୋଗ ଭଳି ଧବଳବର୍ଣ୍ଣ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ।

(ତବକାତୁଲ୍ କୁବରା.....ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୩..... ବେରୁତ୍ ୧୯୯୦)

ଏହି ପରପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନା ଏଭଳି ଦରଜ ରହିଛି କି ଶୋବି କୁହନ୍ତି କି ହଜରତ୍ ଉମର ର:ଅ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଠିନ ଦିନମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଲେ ହେ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ମୋ ପୃଷ୍ଠଦେଶ ଦେଖନ୍ତୁ । ଉମର ତାଙ୍କ ପିଠି ଦେଖି କହି ଉଠିଲେ ମୁଁ ଏଭଳି ପିଠି କାହାରି ଦେଖିନାହିଁ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ କହିଲେ ଲୋକେ ଅଗ୍ନୀ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତି ଓ ତାହା ମଧ୍ୟକୁ ମତେ ନିକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଗ୍ନୀକୁ ମୋ ପିଠିର ଚର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବୁଝାଉନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ନିଆଁକୁ ଥଣ୍ଡା କରୁଥିଲା ।

(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାର..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୮..... ବେରୁତ୍ ୨୦୦୩)

ହଜରତ୍ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି କି ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ ଅତଏବ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ବିନ୍ ଅରତ୍ ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ, ସେ କମାର ବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହିଁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିଲେ । ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତାଙ୍କରି ଭାଗିରୁ କୋଇଲା କାଢ଼ି ସେହି ଉତ୍ତପ୍ତ କୋଇଲା ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଆଇ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଛାତି ଉପରେ ପଥର ରଖିଦେଉଥିଲେ । ଯେପରି ସେ ଅଂଗା ହଲାଇ ନପାରନ୍ତୁ । ତା' ପାରିଶ୍ରମିକର ଚକା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିଲା ସେମାନେ ଚକା ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଧନ ଜୀବନ କ୍ଷତି ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ ତିଳେ ହେଲେ ବିଚଳିତ ହୋଇନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟତମ ଦୃବଳତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲା । ତାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ଥିବା ଚିହ୍ନଟି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିଥିଲା ।

ତେଣୁ ହଜରତ୍ ଉମର ର:ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତରେ ସେ ନିଜର ବିଗତ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ବିବରଣୀ ଆଲୋଚନା କଲେ । ସେତେବେଳେ ଉମର ର:ଅ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପିଠି ଦେଖାଇବାକୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିଠି ଉପରୁ କପଡ଼ା ଉଠାଇଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପିଠି ଉପରେ ଏଭଳି ଧଳାବର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିଲା ଯାହାକି କୁଷ୍ଠରୋଗ ପରି ପଡ଼ିତ ହେଉଥିଲା ।

(ହୁନ୍ୟା କା ମୁହସିନ୍, ଅନଝାରୁଲ୍ ଉଲ୍ଲୁମ୍..... ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃ-୨୭୩)

ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ୍ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି କି ଦିନେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ନବାଗତ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଦାସ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ପିଠି ଫୁଲୁଲା ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ତାହା ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ପିଠି ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ନଥିଲା । ବରଂ ଜୀବଜନ୍ତୁକ ପରି ପଡ଼ିତ ହେଉଥିଲା । ସେମାନେ ଘାବରାଇ ଗଲେ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଆପଣଙ୍କୁ ଏ କି ରୋଗ ହୋଇଛି? ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ସ୍ମୃତହସ ମୁଖରେ କହିଲେ କି ତାହା ରୋଗ ନୁହେଁ ବରଂ ତାହା ହେଉଛି ସେହି ସମୟର ସୂଚି ଚିହ୍ନ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ନବାଗତ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆରବର ଲୋକମାନେ ମକ୍କାର ଗଳି ଗୁଡ଼ିକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୟଭାବର ଏବଂ କର୍ତ୍ତଣ ପଥର ଉପରେ ଘୋଷାଡ଼ୁ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅହରହ ଭାବରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ତାହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ମୋ ପିଠିର ଚର୍ଚ୍ଚ ଏପରି ପାଲଟି ଯାଇଛି ।

(ଦିବାଗା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ, ଅନଝାରୁଲ୍ ଉଲ୍ଲୁମ୍ ଖଣ୍ଡ-୨୦, ପୃ-୧୯୩)

ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ଗରିବ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଦାସ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାପରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲେ କି ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଅଗ୍ନୀ ଉପରେ ଶୁଆଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଉପରେ

ହଜରତ୍ ଅମାରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ	<p>“ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଅଛ କି ତୁମକୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ସଫଳତା ହାସଲ ହେଉ ଓ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ତେବେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କର । ନିଜକୁ ସୁଧାର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସୁଚରିତ୍ରର ନମୁନା ଦେଖାଓ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଫଳ ହେବ”</p> <p>(ଖୁର୍ବା ସୁମା: ପ୍ରବତ ୦୧ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୬)</p> <p>ଚାଲିବେ ଦୁଆ: Sharafat Khan & Family, Jammat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)</p>
--	---

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ପୁରାଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)	<p>“ଇସ୍ଲାମ୍ ହକିକି ମାରେଫତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁଖକୁ ଚିହ୍ନିବାର ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ”</p> <p>(ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୪୪)</p> <p>ଚାଲିବେ ଦୁଆ: Muhmmad Naimul Haque & Family, Jammat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)</p>
--	--

ଘୋଷରି ଘୋଷାରି ନିଆଯାଉଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ଯତ୍ନଶୀଳ ଚକ୍ର ସହ୍ୟ କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ୍ ର ଉନ୍ନତି ହେଲା ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଏହି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ପୁରସ୍କୃତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସାଂସାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ମଧ୍ୟ କିଭଳି ଭାବରେ ବଜାୟ ରଖିଲେ ତାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି,

ଏକଦା ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ନିଜର ଖୁଲାଫତ୍ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମକ୍କା ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମକ୍କାର ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରଶିକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସଂଭ୍ରାନ୍ତ ବଂଶୀୟ ଥିଲେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ଭାବିଲେ କି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ଆମ ବଂଶ ସହିତ ଭଲଭାବରେ ପରିଚିତ ଏଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସୁୟମ୍ ରାଜା ଅଟନ୍ତି, ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନେ ଉମର୍ ର:ଅ କୁ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ କି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ସଭାରେ ହଜରତ୍ ବିଲାଲ୍ ର:ଅ ଆସି ପହଂଚିଲେ । ଆଉ କିଛି କ୍ଷଣ ପରେ ଖବାବ୍ ର:ଅ ଆସିଲେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଗୋଟିକପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଦାସମାନେ ଆସି ପହଂଚିଥିଲେ । ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନେତା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଧନୀକ ତଥା ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଗତ ଦାସଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ବି ଏହି ଦାସମାନେ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲାଲ୍, ଖବାବ୍ ର:ଅ ଆଦି ଦାସମାନେ, ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି କି ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଗତ ଦାସଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇଲେ ଓ ସେହି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଆପଣ ଚିକେ ପଛକୁ ଘୁଟି ଯାଆନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା ମୁସଲମାନ ଦାସମାନେ ସଭାକୁ ଆସୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ରଉସା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଭାର ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିରେ ବସିଥିଲେ ଓ ଏମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବସିବାକୁ ହଜରତ୍ ଉମର୍ କହିଥିଲେ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଘୁଂଚାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏପରି ସେହି ଯୁବ ରୋଉସାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଉମର୍ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ଉମର୍ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ଘୁଂଚି ଘୁଂଚି କବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିଗଲେ । ସେହି ଯୁଗରେ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ବଡ଼ ବଡ଼ ମହଲ ମଧ୍ୟରେ ହେଉ ନଥିଲା ବରଂ ଏକ ଛୋଟ କୋଠରୀ ଥିଲା । ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବିରାଜମାନ ଥିଲେ ତେଣୁ ସେହି ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ସେହି କୋଠରୀରେ ଆସିପାରୁନଥିଲେ ତେଣୁ ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ରଉସାମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ଜୋତା, ଚପଲ ଉପରେ ବସିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମକ୍କାର ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଜୋତା, ଚପଲ ଉପରେ ଯାଇ ବସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରେ ଦେଖିଲେ କିଭଳି ଭାବରେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ଦାସ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଦେବାକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଘୁଂଚାଇ ଦେବାର ଆଦେଶ ଦିଅଗଲା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଏଭଳି ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲେ ଯେ ଜଣକପରେ ଜଣେ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ସାହାବ ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେଉଁ କାଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦାସ ଥିଲେ । ଯଦି ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାଧରକେ ପଛକେ ଘୁଂଚି ଯାଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କରିପାରିନଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଘୁଂଚିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି କଥାକୁ ସହ୍ୟ ନକରିପାରି ସଭାରୁ ଉଠି ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ । ବାହାରକୁ ଆସି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଅଭିମାନ କରିବାକୁ

ଲାଗିଲେ, ଯେ ଦେଖ ଆଜି ଆମର କିପରି ତିରସ୍କାର ହୋଇଛି । ଜଣେ ଜଣେ ଦାସର ଆଗମନରେ ଆମକୁ ପଛକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏପରିକି ଆମେ ଜୋତା ଉପରେ ଯାଇ ବସିଥିଲୁ । ଏହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯୁବକ କହିଲା କି ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ରହିଛି ? ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର ନା ଆମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କର ତେବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଏଥିରେ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ବରଂ ଏଥିରେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ହିଁ ଦୋଷ ରହିଛି ଯାହାର ଦଣ୍ଡ ଆଜି ଆମେ ଭୋଗ କଲେ । କାରଣ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଅବତାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ତାଙ୍କର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କ୍ରୀତଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆଦରି ନେଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର ସହ ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅତଃ ଆଜି ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କୃତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି ତେବେ ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର:ଅଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ

CORONA VIRUS ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବା ମହାମାରୀ ରୋଗ ପାଇଁ ହୋମିଓପାଥି ଔଷଧ

ସାରା ଦୁନିଆରେ CORONA VIRUS କ୍ଷିପ୍ରଗତିରେ ବ୍ୟାପିଚାଲିଛି ତେଣୁ ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ସେବନ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିଶେଧକ ନିମନ୍ତେ

(୧) ପ୍ରତିଶେଧକ ମୂଳକ ଔଷଧକୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମିତ ବ୍ୟବହାର କରି ପୁଣି ଏକ ସପ୍ତାହ ବିରତି ଦେଇ ତା’ପରେ ସପ୍ତାହ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ଛଅ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କ୍ରମରେ ଦୋହରାନ୍ତୁ । ୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ଦିଅନ୍ତୁ ।

Aconite - 200	Arsenic Alb - 200	Gelsemium - 200
----------------------	--------------------------	------------------------

(୨) ୫ ବର୍ଷରୁ ୧୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନେ ଓ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ :

(i)	Aconite - 200	Arsenic Alb - 200	Gelsemium - 200
-----	----------------------	--------------------------	------------------------

(ii)	Chelidonium Maj - 1x
------	-----------------------------

ଏହି ଦୁଇପ୍ରକାରର ଔଷଧ ଅର୍ଥାତ୍ (i) ଏବଂ (ii) ତିନି ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ପାନେ ଲେଖାଏଁ (ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ସୋମବାର ଏବଂ ଗୁରୁବାର) ଦିନ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାନ ଖାଆନ୍ତୁ । ଦଶ ବୁନ୍ଦା ଔଷଧ ଢୋକେ ଦି ଢୋକ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଖାଆନ୍ତୁ ।

(୩) ଏତଦ୍ୱ୍ୟତିତ ବାକି ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ:

Aconite - 200	Arsenic Alb - 200	Gelsemium - 200
----------------------	--------------------------	------------------------

ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଥର (ତିନି ଦିନ ଅନ୍ତରରେ) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାନ ଏବଂ **Chelidonium Maj - 1x** ଦଶ ବୁନ୍ଦା ଢୋକେ ଦି ଢୋକ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସପ୍ତାହରେ ତିନିଥର (ଦୁଇ ଦିନ ଅନ୍ତରାଳରେ) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାନ ।

ରୋଗ ହୋଇଥିଲେ

(i)	Influenzinum-200	Bacillinum-200	Diphtherinum-200
-----	-------------------------	-----------------------	-------------------------

ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ସକାଳେ ଓ ସଂନ୍ଧ୍ୟାରେ ତା’ପରେ ସପ୍ତାହକୁ ଦୁଇଥର (ତିନିଦିନ ଅନ୍ତରାଳରେ)

(ii)	Arnica-30	Baptisea-30	Arsenic Alb-30
	Heper Sulph-30	Nat. Sulph-30	

ଦିନରେ ଦୁଇ ରୁ ତିନିଥର

(ii)	Chelidonium Maj - 1x
------	-----------------------------

ଦଶ ବୁନ୍ଦା ଢୋକେ ଦୁଇ ଢୋକ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଦିନରେ ଦୁଇଥର ଖାଇବା ପରେ ସେବନ କରନ୍ତୁ ।

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
“ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ସୁଲାଇ କର ଓ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମାକର କାରଣ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ଦୁଃଖ ଯିଏ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ସୁଲାଇ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ ।”
(କଶିଡ଼ି ନୁହ, ରୁହାନି ଖଜାଲନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃ-୧୨)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Abdul Chand & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ଅଲ୍ଲା ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
“ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମିନ ଦୁନିଲ୍ଲୁହି ମିଉଁ ଖୁଲିଜାଉଁ ଖୁଲା ନସିର୍ ଅର୍ଥାତ୍; ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ମିତ୍ର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି”
(ସୁରଃ ବକରାଃ: ୧୦୮)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Farzan Ali Khan & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିରେ ଆମମାନଙ୍କର ହିଁ ତ୍ରୁଟି ରହିଛି । ସେହି ଯୁବକଜଣଙ୍କ ଏହି କଥାକୁ ଶୁଣି ଅନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ତ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲୁ ଯେ ଏଥିରେ ଆମ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ଦୋଷ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ଚିରସ୍ମାରକ ଦାଗକୁ ଲିଭାଇବାର କୌଣସି ବାଟ ରହିଛି କି ? ପ୍ରତି ଉତ୍ତରରେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର କୌଣସି ପଦ୍ଧା ଆମ ମନକୁ ଆସୁନାହିଁ, ଚାଲ ଆମେ ଉତ୍ତର ର:ଅଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ଯେ ଏହାର ଉପସମ କଣ ? ସୁତରାଂ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଆଜି ଆମମାନଙ୍କ ସହ ଯାହା ଘଟିଛି ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣୁ । ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ମତେ କ୍ଷମା କରିବେ ମୁଁ ଏପରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲି କାରଣ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି ଲୋକେ, ଯେଉଁମାନେ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସଭାରେ ସମ୍ମାନିତ ହେଉଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସ ରହିଥାଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସଭାରେ ଏମାନେ ସମ୍ମାନୀତ ହେଉଥିଲେ । ଏଣୁ ମୋର ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଲେ କି ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ତାହା ଆମମାନଙ୍କର ହିଁ ଦୋଷର ପରିଣାମ, କିନ୍ତୁ କଣ ଏହି ଲଜ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବାର କୌଣସି ପଦ୍ଧା ରହିଛି ?

ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ତ ଉଚ୍ଚ କଥାର କଳନା କରିପାରିବା ନାହିଁ ଆଜିକାଲି ତାହାର ଅନୁମାନ ଲଗାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରୁହ ଅଟେ । କାରଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ମକ୍କାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ତଥା ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ପରି କ୍ଷମତା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୋଗବିଳାସ ର ସହ ସେମାନେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ମଧ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ କାରଣ ଉତ୍ତର ର:ଅ ମକ୍କାରେ ହିଁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଯୁବକମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ କେଉଁଭଳି ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅ ଏହି କଥା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଖି ଉପରକୁ କରିବାର ବି ସାହାସ କରିପାରୁନଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କେଉଁଭଳି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହିକଥା କହିଲେ

ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାବଳୀମାନ ତାଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ନାଚି ଉଠିଲା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉତ୍ତର ର:ଅଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି କୋହକୁ ସମ୍ଭରଣ କରି କୌଣସି କଥା କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । କେବଳ ହାତ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ଜଙ୍ଗିତ କଲେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା କି ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସିରିଆରେ କେତେକ ଇସଲାମୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି । ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଅ ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ । ସୁତରାଂ ସେହି ସମସ୍ତ ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠାରୁ ଉଠିଲେ ଓ ଯଥା ଶିଳ୍ପ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ।

ହଜରତ୍ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ କୁହନ୍ତି, ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦରଜ ରହିଛି କି ସେହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ଫେରିନଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥଳରେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ବଂଶ ଉପରେ ଲାଗିଥିବା କଳଙ୍କକୁ ଦୂର କରିଥିଲେ ।

(ତତ୍ତ୍ୱିକ କବୀର୍ ଖଣ୍ଡ-୮, ପୃ-୬୫-୬୭)

ତେଣୁ ଏହି ଘଟଣାରୁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବାହାରେ କି ନିଜ ଉପରେ ଲାଗିଥିବା କଳଙ୍କର ଦାଗକୁ ଲିଭାଇବାକୁ ହେଲେ ଜୀବନ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଧର୍ମାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଇସଲାମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜ ଉପରେ ଲାଗିଥିବା କଳଙ୍କକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ହିଁ ଲିଭାଇ ପାରିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ଓ ହଜରତ୍ ମିକଦାବ୍ ବିନ୍ ଅମାର୍ ର:ଅ ମଦିନାକୁ ହଜରତ୍ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ହଜରତ୍ କୁଲ୍ ସୁମ୍ ବିନ୍ ଲଲ୍ ହିଦଫଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ କୁଲ୍ ସୁମ୍ ବିନ୍ ଯୋଗେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । ହଜରତ୍ କୁଲ୍ ସୁମ୍ ବିନ୍ ଯୋଗେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବଦର୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିବାର କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦାଙ୍କ ନକଟକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏପରି କି ହିଜରୀ ମାସ ପାଠ ତାରିଖ ଦିନ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

(ତତ୍ତ୍ୱିକ କୁବ୍ ରା..... ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୩..... ବେରୁତ ୧୯୯୦)

ହଜୁର ସ:ଆ:ସ ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ଓ ହଜରତ୍ ଖରାଣ୍ ବିନ୍ ସିମା ର:ଅଙ୍କ ସ୍ୱାଧିନ ପ୍ରାପ୍ତ ଦାସ ହଜରତ୍

ତମିମ୍ ର:ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାତୁଭାବ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ରିଫ୍ତାୟତ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ଓ ହଜରତ୍ ଜବର୍ ବିନ୍ ଅତିକ୍ ର:ଅଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲେ । ଅଲମାମା ଇବ୍ନେ ଅବଦୁଲ୍ ବରକକ୍ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମ ରିଫ୍ତାୟତ୍ ସଠିକ୍ ।

(ଅଲ୍ ଇସ୍ତିୟାବ୍..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୨୧..... ବେରୁତ)

ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ବଦର୍, ଝୁହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁର ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

(ତତ୍ତ୍ୱିକ କୁବ୍ ରା..... ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୧୨୩..... ବେରୁତ ୧୯୯୦)

ଅବୁ ଖାଲିଦ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି କି ଦିନେ ଆମେମାନେ ମସଜିଦ୍ରେ ବସିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ଆସିଲେ ଓ ନିରବ ହୋଇ ବସିପଡ଼ିଲେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଏଥିପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କୁହନ୍ତୁ ବା କିଛି ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ କହିଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେଉଁ କଥାର ଆଦେଶ ଦେବି ଏପରି ନ ହେଉ କି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ଆଦେଶ ଦିଏ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଉପରେ ମୁଁ ସ୍ୱୟମ୍ ପାଳନ କରୁନଥିବି । ସୁତରାଂ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଏଭଳି ମାନଦଣ୍ଡ ରହିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର କୌଣସି ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ପାଳନ ନ କରୁଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉନଥିଲେ ।

(ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବୀ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୯..... ବେରୁତ ୨୦୦୩)

ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ନିଜ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଦିନେ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସେହି ନମାଜକୁ ହଜୁର ସ:ଆ:ସ ଲମ୍ବା କରିଦେଲେ । ଲୋକମାନେ କହିଲେ ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ! ଆପଣ ଆଜି ଏପରି ନମାଜ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ଏଭଳି ନମାଜ କଦାପି ପଢ଼ାଇନାହାନ୍ତି । ହଜୁର ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଏହି ନମାଜ ତି ହେଉଛି ରୁଚି ଓ ଖୌପ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟର ନାମାଜ । ମୁଁ ଏହି ନମାଜରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କଠାରୁ ତିନୋଟି ବର ମାଗିଛି, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମତେ ଦୁଇଟି ବର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ବରଟି ସ୍ମୃତିତ ରଖିଦେଲେ । ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ ଏହି ବର ମାଗିଲି ଯେ, ମୋ ଜାତିକୁ କେବେ ହେଲେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ନିପାତ କରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ

ଦ୍ୱିତୀୟବର ମାଗିଲି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ମୋ ଜାତି ଉପରେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁକୁ ଆଧିପତ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବେ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ମତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସୁତରାଂ ଆଜି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏକ ଧର୍ମଭାବେ ତିଷ୍ଠି ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି କେହି ଆମ ମୁସଲମାନ ଜାତି ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରୁଅଛି ତେବେ ଏମାନେ ସ୍ୱୟମ୍ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ଜାତି ଏହିପରି ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ହଜୁର କହିଲେ କି ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ବର ମାଗିଲି ଯେ ମୋ ଉମ୍ମତ୍ ଆପୋଷ୍ଟରେ ନ ଲଢ଼ନ୍ତୁ । ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ ନାହିଁ ।

(ସୁନନେ ତିର୍ମିଜି..... ହଦିସ୍ ନଂ-୨୧୭୫)

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯାହାର ପରିଣାମ ଆମେ ଆଜି ଦେଖୁଅଛେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରୁଅଛେ ଯେ ଆଜି ମୁସଲମାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହ କଳହରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ଅବଜ୍ଞାର ଧର୍ମାଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ତାରକଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ଗଲେ ସେହି ଲୋକମାନେ କହିଲେ ହେ ଅବୁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ତୁମେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଯାଅ କାରଣ ତୁମେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହୋଇ କୌଣସି (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ଜଳକୁଣ୍ଡ) ପାଖକୁ ଯାଉଅଛ । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ କହିଲେ କି ତୁମେମାନେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛ ଯେଉଁମାନେ ଆରପାରିକୁ ଗମନ କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଉପକାର ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଯାଇଥିଲୁ କି ଆମମାନଙ୍କୁ ସଂସାରରୁ ତାହା ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେମାନେ ଭୟ କରିଥିଲୁ ଯେ ବୋଧ ହୁଏ ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ବିଗତ କର୍ମଫଳ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ଆକାରରେ ଇହକାଳରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅ ଭିକ୍ଷା ରୋଗରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ରହିଥିଲେ ।

(ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବୀ..... ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୪୯..... ବେରୁତ ୨୦୦୩)

ହାରିସ୍ ବିନ୍ ମୁଜ୍ ରବ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି କି ମୁଁ ହଜରତ୍ ଖବାବ୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ରୋଗୀ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଗଲି । ତାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସାତଟି ସ୍ଥାନରେ ଦାଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିବାର ଶୁଣିଲି କି ଯଦି ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ଧାର ଧାର ଲୁହରେ କାନ୍ଦି ଚାଲିଥିଲୁ । ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତବିକ୍ରତର ଅଶ୍ରୁ ନଥିଲା ବରଂ ଏହା ସେହି ଆନନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ ଥିଲା ଯାହା ଶାନ୍ତିର କୋଳ ଭିତରକୁ ଆସିବାପରେ ଖୁସିରେ ବହି ଚାଲିଥିଲା । ହେ ପ୍ରାୟ ଖୁଦା ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ସିଧା ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଦେଲ ।

କେତେକ ଅତିଥି ବୟତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି:

ଜର୍ଜିଆ ଦେଶର ଓଫଦ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରୀ **Nanuka Zumbululidze** ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ବୟତ ଉତ୍ସବ ଆବେଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ମତେ ଧର୍ମିୟ ଏକତାର ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଏବଂ ଏକଥା ଜାଣିପାରିଲି ଯେ, କିଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣର ଲୋକେ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ଏକାଠି ରହିପାରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ଆହୋରଣ କରୁଅଛି । ଜଳସାରେ ପ୍ରଥମଥର ସାମିଲ ହୋଇଛି ଓ ମୋର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ ଏ ଜଳସା ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଜରିଆ ଅଛି ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଆହୋରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ଛାତ୍ର **Giga Gigaury** ମଧ୍ୟ ଏହି ଓଫଦ୍ରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଲୋକମାନେ ଏଠାରେ ବହୁତ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ବୟତ ଉତ୍ସବକୁ ମୁଁ ଜଣେ ପଦର୍ଶକଭାବେ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି, ମୋ ନିକଟରେ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ କି ମୁଁ ଏ ବାବଦରେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିପାରିବି । ଲୋକମାନଙ୍କର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଏଠାରେ ଏକାଠି ହେବା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଥିଲା ।

ଜର୍ଜିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଓକିଲ ଏବଂ ଯୁନିଭରସିଟିର ଲେକଚରର୍ **Temor Shengelaya** ସାହେବ ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଜଳସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ଓ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ମଧ୍ୟ ହେଲେ, ବୟତ ଉତ୍ସବପରେ ସେ ବାରମ୍ବାର ଏକଥା ପୁନଃପୁନଃ କରୁଥିଲେ କି, ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର, ଏହା ଏକ ଚମତ୍କାର । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯମାତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ପ୍ରେମଭାବ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ବିଶେଷ ରୂପେ ମୁଁ ଏକଥା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଚେହେରାରେ ସର୍ବଦା ହସ ପୁଟିଉଠୁଛି ।

ଜଳସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀ ଅବସରରେ ମିଡ଼ିଆ କଭରେଜ୍ ଜଳସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀର ଲଲେକଟ୍ରୋନିକ, ପ୍ରିଂଟମିଡ଼ିଆ ଏବଂ ସୋଶିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ବହୁତ ବ୍ୟାପକରୂପେ କଭରେଜ୍ ହୋଇଛି ।

ଜର୍ମାନୀର ମୋଟ ୧୩ଟି ମିଡ଼ିଆ ଆଉଟଲେଟ୍ ରେ ଜଳସାର କଭରେଜ୍ ହେଲା ।

ଏଥିରେ ଜର୍ମାନୀର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକା ପାଠ କରାଯାଉଥିବା ଖବରକାଗଜ **FAZ** ଠାରୁ ନେଇ କେତେକ ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜ, ଅନଲାଇନ୍ ଖବରକାଗଜ ଏବଂ ମାଗାଜିନ୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି ।

ଏତଦ୍ୱ୍ୟତିତ ପ୍ରଦେଶିକ ଟିଭି **SWR** ରେ ମଧ୍ୟ ଖବର ପ୍ରସାରଣ ହେଲା ଏବଂ ତା ଷ୍ଟେସାଲଟରେ ମଧ୍ୟ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ସହିତ ଖବର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଜର୍ମାନୀ ବ୍ୟତିତ ଇଟାଲୀ, ଚୀନ୍ ଏବଂ ସ୍ୱେଡିଶର ଅନଲାଇନ୍ ଖବରକାଗଜ ଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଜଳସା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଖବର ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ଆକଳନ ମୁତାବକ ଏହି ସମସ୍ତ ମିଡ଼ିଆ ଆଉଟଲେଟ୍ ୨ କୋଟି ୨୬ ଲକ୍ଷ ରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିଛି ।

ଏମ୍.ଟି.ଏ (ଆଫ୍ରିକା) ଜରିଆରେ ମଧ୍ୟ ଆଫ୍ରିକୀୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସାରଣ ହେଲା । ଏମ୍.ଟି.ଏ (ଆଫ୍ରିକା) ଟିମ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ଜାତୀୟ ଟିଭି ଚ୍ୟାନେଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଜଳସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରିପୋର୍ଟ ତିଆରି କରି ଯୋଗାଉଥିଲା । ତାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜାତୀୟ ଟିଭି ଚ୍ୟାନେଲ ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସାରଣ ହେଲା ।

- ୧. ଘାନା ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ
- ୨. ସିରିୟାଲିଓନ୍ ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ
- ୩. ଗାମ୍ବିୟା ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ
- ୪. ଯୁଗାଣ୍ଡା ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ
- ୫. ରଞ୍ଡାସ୍ତାନ ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ

ଜଳସା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ବିଶେଷ ରିପୋର୍ଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟୁଜ ବୁଲେଟିନ୍ରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଗଲା । ଏହି ଟିଭି ଚ୍ୟାନେଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ୩୦ ମିଲିୟନରୁ ଅଧିକ । ସିରିୟାଲିଓନ୍ ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ନ୍ୟାସନାଲ ଟେଲିଭିଜନ ଚ୍ୟାନେଲ ରେ ଜଳସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତ୍ୟହ ୨୪ ଘଂଟା ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଜଳସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀର ପ୍ରସାରଣ ଆଫ୍ରିକୀୟ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁଦିତ ହୋଇ ପ୍ରସାରଣ କରାଗଲା । ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଜଳସାର ତିନିଦିନ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓର ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଯେଉଁଥିରେ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ଡ୍ରିସ୍କସନ୍ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଅଛି ତାହା **TWI**, ଯୁରୋବା ଏବଂ ସଞ୍ଜିଲି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ପ୍ରସାରଣ କରାଗଲା ।

Review of Religions ଜରିଆରେ ମଧ୍ୟ ସୋଶିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ବ୍ୟାପକ ରୂପେ କଭରେଜ୍ କରାଗଲା । ଏ ବର୍ଷ ଇଂରାଜୀ, ସ୍ପାନିଷ ଏବଂ ଜର୍ମାନ ଏଡ଼ିଶନ୍ର ଷ୍ଟେସାଲଟରେ ଜଳସା ସାଲାନାର କଭରେଜ୍ କରାଗଲା ।

ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ରହିଛି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତକାର ରହିଛି ଏବଂ ଆମିନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ସବ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ୧୩ଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭିଡ଼ିଓ ବନା ଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତିତ ୨୧ ଟି ନୂଆ ଆର୍ଟିକିଲ୍ ରଖାଯାଇଛି । ସୋଶିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ ୧୧୫ରୁ ଅଧିକା ପୋଷ୍ଟ ପକାଯାଇଛି ।

ଏହି ଭିଡ଼ିଓ, ଆର୍ଟିକିଲ୍ ଏବଂ ସୋଶିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ ପୋଷ୍ଟ୍ ଜରିଆରେ ୭ ଲକ୍ଷ ୩୦ ହଜାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାର୍ତା ପହଂଚିଲା । ସେଥିରେ ତେଷା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି ବାର୍ତା ଅଣମୁସଲମାନ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉ । ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନବରତ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଚାଲିଛି । ଓ ଅନୁମାନ ମୁତାବକ ଆସନ୍ତାକୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଏକ ମିଲିୟନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିଯିବ । ଇନ୍-ଶଅଲ୍ଲାଃ

୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୯ (ସୋମବାର)
ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ ଭୋର ୪:୧୫ରେ ମସଜିଦ୍ରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ଫଜର୍ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠପରେ ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସକାଳବେଳା

ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ ଦଫତର ଚିଠିପତ୍ର ଓ ରିପୋର୍ଟ ଇତ୍ୟାଦି ତଦାରଖ କଲେ । ଓ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହିପରି ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ ବିଭିନ୍ନ ଦଫତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ।

ଆଜି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମୁତାବକ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଥିଲା । ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ ଠିକ୍ ୧୦:୧୫ ମିନିଟରେ ମସଜିଦ୍ରେ ଥିବା ପୁରୁଷ ହଲ୍ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଯେଉଁଠି ରଷିୟା, କାଜିଗସ୍ତାନ ଏବଂ ଇଷ୍ଟନିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ଅତିଥିମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଜଳସା ବହୁତ ବଡ଼ିଆ ଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଥିଲା ଓ ବହୁତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଇଷ୍ଟନିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଅତିଥିଙ୍କୁ ହଜୁର ଅନୁସର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆ ଅହେମଦୀ ଆପଣ ସୁରାଃ ଫାତିହାକୁ ଆରବୀରେ ମୁଖଣ୍ଡ କରନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ଏହାର ଅନୁବାଦ ଶିଖନ୍ତୁ ଓ ଏହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଇୟାକା

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ପୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ହେଉଛି ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ବେପାର ବଣିଜ ଓ କିଣାବିକା ତାଙ୍କୁ ଜିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାଃ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରିବା)ରୁ ରୋକେ ନାହିଁ ।”

(ମଲ୍‌ଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Mufleh-u-ddin Khan,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ପୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଏହି ନୁସ୍‌ଖା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧି)କୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଓ ଏଥିରୁ ଲାଭ ଉଠାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ବା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆସେ ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ ନମାଜରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ ।”

(ମଲ୍‌ଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୯୬)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Sharif-u-ddin Khan,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

“ଆମେ ସେତେବେଳେ ବାସ୍ତବିକ ଅହେମଦୀ ହୋଇପାରିବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅସ୍ତୀୟା ଓ ସାଂସାରିକ କାମନା ଓ ଭୋଗବିଳାସକୁ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ବନାଇବା”

(ଖୁଦ୍‌ବା ସୁମାଃ ପ୍ରଦତ୍ତ ୫ ମଇ ୨୦୧୭)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Amiruddin Khan & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

“ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ଯେ, ତୁମକୁ ଇହକାଲ ଓ ପରକାଲରେ ସଫଳତା ମିଳୁ ଓ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କର, ତେବେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କର, ନିଜକୁ ସୁଧାର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ନମୁନା ଦେଖାଅ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସଫଳ ହେବ ।”

(ଖୁଦ୍‌ବା ଜୁମା ପ୍ରଦତ୍ତ ୧ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୬)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: *Anisha Begum, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)*

ନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଲନ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା ମଧ୍ୟ କର । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତିତ ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶିଖନ୍ତୁ ଓ ନିଜକୁ ରିଫର୍ମ କରନ୍ତୁ ।

ମସ୍କୋରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ନୌମୁବାଏ (ନୂତନ ଅହମଦୀ) କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଏକ ବର୍ଷ ହେବ ଅହମଦୀ ହୋଇଛି ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏଥିରେ ଧର୍ମୀୟ ବ୍ୟାଗରାଉଣ୍ଡ କଣ? ଏଥିରେ ସେ ମହାଶୟ କହିଲେ ଯେ, ମୋର ସମ୍ପନ୍ନ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଥିଲା । ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ଓ ଏକବର୍ଷ ହେବ ଅହମଦୀ ହୋଇଛି ।

ସେହି ମହାଶୟଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯେ, ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି, ଶେଷ ଯୁଗରେ ଜଣେ ରିଫର୍ମର (ସୁଧାରକ) ମସିହ ଓ ମେହେଦୀ ଆସିବେ ଏବଂ ସେ ଇସ୍ଲାମର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରିବେ । ଅତଏବ ସେହି ମସିହ ଓ ମେହେଦୀ ଆସିବାରଛନ୍ତି ଓ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଯମାତ୍ ଅହମଦୀୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହଜୁରତ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହମଦ୍ କାଦିୟାନା ଆ:ସ । ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ୩୦ଟି ଆୟତ ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ଦରଜ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରୁ ବତାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରୁ ହଜୁରତ୍ ଇସା ଆ:ସଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଅଛି ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ସମଗ୍ର ମୁସଲମାନ ମସିହ ଆ:ସଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ, ଯେଉଁ ମସିହକୁ ଆସିଥିବାର ଥିଲା ସେ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏବଂ ହଦୀସ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ମସିହ ଓ ମେହେଦୀଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଓ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ତାହାସବୁ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି । ବହୁତ ମୁସଲମାନ ଏ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ତ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଲାଣି କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ମସିହଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗର ଚିହ୍ନ ତ ଏବେ ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ । ସୁତରାଂ ୧୮୯୪

ମସିହାରେ ହଦିସ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଚିହ୍ନ ସହିତ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ଏବଂ ପୁଣି ତା’ ପରବର୍ଷ ୧୮୯୫ ମସିହାରେ West Hemisphere ରେ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସଲମାନମାନେ ଜଣେ ରିଫର୍ମରର ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସିବାର ନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି କେବେ ଆସିବେ । ଅତଏବ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବତାଇଛୁ ଯେ, ଏହି ସବୁ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୋଇଗଲାଣି ତେଣୁ ମସିହ ଓ ମେହେଦୀଙ୍କ ଆସିବାର ଏହା ହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି କହିଲେ ଯେ, ହଜୁରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଦ୍ଵିତୀୟ ର:ଅଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦାଫ୍ତରୁଲ୍ ଅମାର ର:ଅ ରସିୟା ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇସାରିଛି, ତାହାକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

କାଜାଗିସ୍ତାନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ବୟସ ହେଉଛି ୭୦ ଯଦି ଯମାତ୍ ଅହମଦୀୟା ଏତେ ପୂରୁଣା ତେବେ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଜଣାପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ଇସ୍ଲାମ୍ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂରୁଣା ହେବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ଅମେରୀକା ମହାଦେଶର କେତେକ ଦୂରଦୁରାନ୍ତ ଇଲାକାରେ ଯେଉଁ ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି ସେଠିକାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଏବେ ହିଁ ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚିଛି । ଜଣେ ପାର୍ସୀ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଅମୁକ ଅମୁକ ଏରିଆରେ ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରାଯିବ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ, ଇସ୍ଲାମର ଏଠାରେ ପହଂଚି ନାହିଁ ।

ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏବେ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶନର ଯୁଗ । ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଯୁଗ, ୧୩୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଗ୍ରାମରୁ ବାର୍ତ୍ତାଟି ବାହାରି ୨୧୨ ଗୋଟି ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲାଣି । ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଇତିହାସ ରହିଛି । ତାହାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଧିରେ ଧିରେ ବ୍ୟାପିଛି ପୁଣି ହଜୁର ଅନଫୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ଯେଉଁଠି ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇବାର ମାର୍ଗରେ

ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ତ କେତେକ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଲାଗୁ କରାଯାଉଅଛି । ମୌଲବା ଜହୁର ହୁସୈନ ସାହେବ୍ ବୁଖାରାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇ ନ ପାରନ୍ତୁ ।

ମସ୍କୋରୁ ଯମାତ୍ ର ସ୍ଥାନୀୟ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ରୁସୁଲ୍ ହମାଦ୍ ଓଲି ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ଯେ, ଜଲ୍‌ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ଆସିବାପାଇଁ ମୌକା ମିଳିଲା । ଏଠାକୁ ଦୂରଦୁରାନ୍ତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଆସିଛନ୍ତି । ଜର୍ମାନୀ ଯମାତ୍ ବହୁତ ଉନ୍ନତି କରିସାରିଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖି ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ଲାଗୁଛି । ଏ ଜଲ୍‌ସା ମଧ୍ୟ ଇଂରଜନିଆସନାଲ ସ୍ତରର ଜଲ୍‌ସା ହୋଇଗଲାଣି ଲୋକମାନେ ଏଥିରୁ ଲାଭାନ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ।

ଆଉ ଜଣେ ଅତିଥି ଅବଦୁସ୍ ସତାର୍ ବୋବାୟୁ ସାହେବ ପୋଲାଣ୍ଡରୁ ଆସି ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ତାଜିକ୍ ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ, ମୁଁ ଅହମଦୀଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଶୁଣିଥିଲି ଯେ, ସେମାନେ ମୁସଲମାନ ନୁହନ୍ତି ଓ ମଦ୍ୟପାନକୁ ବୈଧ ଜାଣନ୍ତି । ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅହମଦୀ ମାନଙ୍କର “ମସ୍‌ଜିଦ୍ ସୁବହାନ” ଦେଖିଥିଲି ଓ ସେଥିରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାପରେ ଜାଣିପାରିଲି ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମର ପାଠଗୋଟି ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଏମାନେ ପରିଚାଳିତ । ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇ ଜାଣିପାରିଲି ଯେ, ଏମାନେ ଇମାମ୍ ମେହେଦୀଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି ଓ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ମଦିରାପାନ କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଠି ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହେବାପରେ ଯମାତ୍ ଅହମଦୀୟା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲା ଫଳତଃ ମୁଁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ବୁଝିଲେଣି । ଧର୍ମର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ

ସେହିପରି ଯେଉଁଭଳି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ଇମାମ୍ ଅବୁ ହନିଫାଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ଇମାମ୍ ଭାବୁଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଫିକାଃ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । ମତେ ଏ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଜଲ୍‌ସାରେ ବହୁତ କିଛି ଭଲ ଲାଗିଲା । ଏଠାରେ ହଜ୍ ପରେ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ଏତେସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ହେବାର ଦେଖିଲି । ଖଲିଫାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଚେହେରା ବହୁତ ନୁରାନି (ଉଜ୍ଜଳମୟ) ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଜାକିସ୍ତାନରେ ଥିଲି ସେତେବେଳେ ଏମିତିଏବେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲି ଓ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିଲି । ସେ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।

ମିର୍ଜା ରହିମ ସାହେବ୍ ଓ ତାଙ୍କର ତିନିଜଣ ସାଥୀ ତାଜାଗିସ୍ତାନରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଏବେ ଲିଥୁାନିୟାରେ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ତିନିଜଣ ତଜାଗିସ୍ତାନ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କର ମନୋଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ, ଜଲ୍‌ସା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । ଶୁଖିଲା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ତର ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ, ଯମାତ୍ ନିଜ ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିସାରିଛି । ଜଲ୍‌ସାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ନ ହେବା ଏକଥାର ପ୍ରମାଣ ଯେ, ଜଲ୍‌ସାରେ ଯମାତ୍‌ର ଶୁଖିଲାସ୍ତର ବହୁତ ଭଲ । ଆମକୁ ଏକଥା ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯୁରୋପୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭରସା ହାସଲ କରିଛି । ଆମେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ଯୁରୋପ ଆସିଅଛୁ । ଆମେ ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଭଲ ଅନୁଭୂତି ହାସଲ କଲୁ ଯେ, ଆମେ କିଭଳି ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ କାମ କରିପାରିବୁ । ଜଲ୍‌ସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକରେ ସାମିଲ ହେଉଥିଲେ । ଯମାତ୍ ଅହମଦୀୟା ସ୍ଵୋଗାନ (ପ୍ରେମ ସଭିକ ପାଇଁ ଘୃଣା କାହାରିକୁ ନାହିଁ), ଏକଥା ଆମକୁ ବହୁତ

ହଦିସ୍ ନବତ୍ତ ସ:ଆ:ସ
“ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟତର କରିଦିଏ”
(ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
“ଆମ ଇବାଦତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତି ହିଁ ଆମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ସମସ୍ତ ନିଜାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।”
(ଖୁଦ୍‌ବା ଯୁମାଃ ପ୍ରଦତ୍ ୨୭ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୭)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Hawa Bibi & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
“ଆମର ସମସ୍ତ ଓହ୍‌ଦାଦାର୍ ଯେକୌଣସି ସ୍ତରର ଓହ୍‌ଦାଦାର୍ ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ସେମାନେ ନିଜର ନମୁନା କାଏମ୍ କରନ୍ତୁ । ସଲାମ୍ କରିବାରେ ଆଗୁଆ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ କି ଛୋଟ ବା ଅଧିକମ୍ ମତେ ସଲାମ୍ କରୁ ।”
(ଖୁଦ୍‌ବା ଯୁମାଃ ପ୍ରଦତ୍ ୬ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୫)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah,*
Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ଭଲ ଲାଗିଲା ।
 ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତିତ ଯମାତ୍ ଅହେମାଦୟାର ଇମାନ୍ ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହେମାଦଙ୍କ କଥା ଆମକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ବିଶେଷରୂପେ ତାଙ୍କର ଏ କଥା “ସନ୍ତାସବାଦର ଇସ୍ଲାମ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍ ହେଉଛି ତ୍ୟାଗ, ମିଳିମିଶି ରହିବା ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ବୁଝିବାର ନାମ” ଶେଷରେ ଆମେ ଏହି ଜଲ୍‌ସାର ସମସ୍ତ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷରୂପେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଏହିଭଳି ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଭକାମନା କରୁଛୁ । ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ୧୦:୪୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଶେଷରେ ଓଫିସର ସଦସ୍ୟମାନେ ହଜୁରଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବାର ଓ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ଇଷ୍ଟୋନେସିଆ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳର ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ଠିକ୍ ୧୦:୪୫ ମିନିଟ୍‌ରେ ଇଷ୍ଟୋନେସିଆରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳର ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଇଷ୍ଟୋନେସିଆରୁ ଏବର୍ଷ ୩୫ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ୨୩ ଜଣ ମହିଳା ଓ ୧୨ ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ପଚାରିବାରେ ଓଫିସର ସଦସ୍ୟମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଜଲ୍‌ସା ସାଲାନାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଶୈଳୀରେ ସମ୍ପାଦନ ହେଲା । ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଗୋଟିରେ ଓଫିସର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ କହିଲେ ଯେ, ଆମ ଯମାତ୍‌ରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ନୂଆ ଅହେମାଦ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଚାହା ହାସଲ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫିୟତ୍ (ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ) କର । ଇମାନ୍ ଆଣିବା ହେଉଛି ଫର୍ଜ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) । ପାଠ ବେଳା ନମାଜ ପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଫର୍ଜ୍ ଦେଖୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ବାହ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାନ୍ତୁ । ରୋଜା ହେଉଛି ଫର୍ଜ୍ ପୁଣି ତା’ପରେ ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଫର୍ଜ୍ । ପ୍ରଥମେ ଏମାନଙ୍କର ତରଫିୟତ୍ କର । ତିନିବର୍ଷର ତରଫିୟତ୍ (ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ) ଏଥିପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ହୋଇଯାଉ । ତା’ପରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାମିଲ କରାନ୍ତୁ । କୁରବାନୀ ର ମନୋଭାବ ହୃଦୟ ଭିତରୁ ବାହାରିବା ଉଚିତ । ସାହାବାମାନେ ହୃଦୟ ଭିତରୁ ଇସ୍ଲାମକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ପୁଣି ସେମାନେ କୁର୍ବାନୀ (ବଳିଦାନ) ଦେଲେ । ଚାହା କୌଣସି ଟ୍ୟାକ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଖୁଦାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବାପାଇଁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ନୂଆ ଅହେମାଦମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏ ଅଭ୍ୟାସ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ତହରିକ୍ ଜଦିଦ୍ ଏବଂ ଓକ୍‌ସେ ଜଦିଦ୍ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଜଣେ ମହିଳା ପଚାରିଲେ ଯେ, ଚୈର୍ ଅହେମାଦୀ ମତେ ଘୁଣା କରୁଛନ୍ତି ଓ ମତେ ପରିହାସ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମୁଁ ଏପରି ସ୍ଥଳେ କଣ କରିବି ? ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୱର

ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ଆଁ ହଜୁରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଦାବି କଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସକୁ ଘୁଣା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୁଣା କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବରଦାସ୍ତ କରୁଥିଲେ । ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ ପୁଣି କହିଲେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତୁ ଯେ, ଏହା ହେଉଛି ଅହେମାଦୀମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ।

ଆଉ ଜଣେ ମହିଳା କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଖାନ୍‌ଦାନ ପ୍ରଥମେ ପୁଣ୍ୟବାନ ଅହେମାଦୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏମାନେ ପରିବାରର ଚାପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅହେମାଦୀୟତରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଦୁଆ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ପୁଣି ଲେଉଟି ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋ ପିଲାମାନେ ଯମାତ୍ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇରୁହନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମସ୍‌ଜିଦ୍‌କୁ ଆଣନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ମୋ ରିପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏହା କି, ଯେଉଁଭଳି ଏମ୍‌ଟିଏ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ । ସେହିଭଳି ଇଷ୍ଟୋନେସିଆରେ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜର ଆସନ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ଏମ୍‌ଟିଏ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ନୂଆ ପିତାପାଇଁ ଇଷ୍ଟୋନେସିଆ ଭାଷାରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ବନାନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ ଓଫିସର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଯେ, କେଉଁମାନେ ଖୁତ୍‌ବା ଯୁମା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ।

ଓଫିସର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଯମାତ୍ ଅହେମାଦୀୟା ଜରିଆରେ ବିଜୟ କେଉଁ ରୂପରେ ହେବ ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବ ଓ ଅଧିକାଂଶ ଅହେମାଦୀୟତରେ ଦାଖିଲ ହୋଇଯିବେ । ଲୋକମାନେ ଖରାପପ୍ରତିରେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ । ଆଉ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଅବଦୁର୍ ରହମାନ ସାହେବ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସୀ ଅଛି ଯେ, ମତେ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା ଓ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିଲି । ମୁଁ କଦାପି ଏହି ଅନୁଭବକୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ ।

ଆଉ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ ଯେ, ଏହି ଜଲ୍‌ସା ଏକ ଉତ୍ତମ ଜଲ୍‌ସା ଥିଲା, ଜଲ୍‌ସା ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ଆମକୁ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଅବସର ମିଳିଲା । ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଭାଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାର ଅବସର ମିଳିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମ ବିଶ୍ୱାସରେ ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି ।

ଆଉ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଫଜଲ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ବର୍ଷ୍ଟନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏହି ଜଲ୍‌ସାରୁ ବହୁତ ଲାଭ ଉଠାଇଛି । ଭାଷଣଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ମୋ ଜୀବନ ସହିତ ଗଭୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥିଲା ଯେ ମୁଁ କିପରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିତାଇବି ଏବଂ ଏହା ମୋ ଜୀବନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ଜଲ୍‌ସା ସମୟରେ ମତେ ଏ ମୌକା ମିଳିଲା ଯେ, ମୁଁ ଅନୁବାଦ ବିଭାଗରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି ।

ଓଫିସର ସଦସ୍ୟମାନେ କହିଲେ ଯେ, ଆମର ଏ ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ଯେ, ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ ଇଷ୍ଟୋନେସିଆ ଆସନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ “ଜିଶ୍ୱର କରନ୍ତୁ” ଅଲ୍ଲାହ ହାଫିକ୍ ।

ଇଷ୍ଟୋନେସିଆର ଏହି ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳର ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ୧୧ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଗଣ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଅଳ୍ପ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଜର୍ଜିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଓଫିସ୍ (ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ)ର ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମୁତାବକ ଜର୍ଜିଆରୁ ଆସିଥିବା ଓଫିସର ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏବର୍ଷ ୮୫ ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଓଫିସ୍ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲା । ରଷିଆର କୌଣସି ବି ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ଓଫିସ୍ ଥିଲା ।

ଓଫିସର ସଦସ୍ୟମାନେ କହିଲେ ଯେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ ଜଲ୍‌ସାର ତିନିଦିନଯାକ ନିଜର ଅଭିଭାଷଣରେ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛୁ ।

ଜର୍ଜିଆରୁ ଆସିଥିବା ମେମ୍‌ବର ଅଫ୍ ପାର୍କିଆମେନ୍ଟ୍ Sergio Rathiani ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ ଗୋଟିଏ ଯୁନିଭରସିଟିରେ ପ୍ରଫେସର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ମୂରବା ସିଲ୍‌ସିଲା ଜର୍ଜିଆ ମୋକରମ୍ ଜଞ୍ଜାଦ୍ ଅହମଦ୍ ବର୍ ସାହେବ କହିଲେ ଯେ ସେହି ମହାଶୟ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ଚୈର୍ ଅହେମାଦୀ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥିବା ଅଭିଭାଷଣ ସମୟରେ ମତେ ବାରମ୍ବାର ଜଣାବା କରି କହୁଥିଲେ ଯେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାଷଣ । କହିଲେ, ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ:ଅ to the point କଥା କହିଛନ୍ତି । ସେ ବହୁତ ଖୁସି

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
 ମସ୍‌ଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ତାକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ପୂରସ୍କାର ମିଳିବ
 (ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମା ପ୍ରଦତ୍ତ ୧୭ ମଇ ୨୦୧୯)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Amiruddin Khan & Family, Halka Darul Fazal Jamat Ahmadiyya, Kerang, Khordha (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍‌ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
 “ଆମେ ଅହେମାଦୀମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ ତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ”
 (ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମା ପ୍ରଦତ୍ତ ୩ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୧୭)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Sajid Khan S/o Sultan Ahemad & Family, Jamat Ahmadiyya, Madhuban Paradip (Odisha)

ନୂରୁଲ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ
 ଏହି ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ ରେ ଫୋନ କରି ଆପଣମାନେ ମୁସଲିମ୍ ଯମାତ୍ ଅହେମାଦୀୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।
 ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ: ୧୮୦୦ ୧୦୩୩ ୨୧୩୧
 ସମୟ: ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ସକାଳ ୮:୩୦ ରୁ ରାତି ୧୦:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଛୁଟି ରହିବ)

ବ୍ୟକ୍ତି କରି କହିଲେ ଯେ ଏପରି ଭାଷଣ ବହୁତ କମ୍ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ରାଜନେତା ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାପରେ ବହୁତ ଖୁସିଥିଲେ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଏକଥା କହୁଥିଲେ ଯେ ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ଜର୍ଜିଆ ଭଳି ଛୋଟିଆ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେ କହିଲେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କ ଯମାତର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି ପ୍ରଚାର କରିବା । ଯମାତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାରୁ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ଯମାତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅତିଥି ସକାର କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଥିଲା । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ନିଜ ନିଜର ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ହିଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ।

ଜଣେ ମହିଳା କହିଲେ ଯେ ଆମକୁ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ନ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଲା । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏ ଜଳସାକୁ ବହୁତ ଭଲରେ ସଙ୍ଗଠିତ କରିଛନ୍ତି । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ମୁତାବକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିଲା । ବହୁତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବାର୍ତା ଥିଲା । ଏକତା ଓ ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତା ଥିଲା । ଏହା ଆମର ଆବଶ୍ୟକ । ୪୦ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଐକ୍ୟ ଭାବ ଥିଲା । ମହିଳାମାନଙ୍କର ଅଲଗା ସେକ୍ଟର ଥିଲା । ବହୁତ ଭଲ ଅର୍ଗାନାଇଜ୍ ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖୁ । ଯୁବପିଢ଼ି ଆମକୁ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଜର୍ଜିଆରୁ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା **Laura Gamkrelitdze** ଏବଂ **Lika** ସାହିବା ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ଜଳସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଯାପନି ଉତ୍ସବ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ବେମାର ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯେବେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଜର୍ଜିଆ ଓଫିସ୍‌ର ହଜୁରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ରଖାଯାଇଅଛି ବୋଲି, କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ । ପୁଣି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଖରାପଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ କରିବାପାଇଁ

ପହଂଚିଲେ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେବେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର ଜଳସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ, ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏଥରକ ପୁଣି ସାମିଲ ହେବା ପରେ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଇସ୍ଲାମ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ତାହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସମାଜଠାରୁ ବହୁତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

ଜର୍ଜିଆ ଓଫିସ୍‌ର ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ଛାତ୍ରୀ **Nanuka Zumbululidze** ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ବୟତ ଉତ୍ସବ ବାବଦରେ ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କି କହିଲେ ଯେ ଏହି ବୟତ ଉତ୍ସବ ଆବେଗଭରା ଥିଲା । ମତେ ଧାର୍ମିକ ଏକତାର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଓ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ କିଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ବର୍ଣ୍ଣର ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଏକଠି ରହିପାରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁଅଛି । ଜଳସାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ସାମିଲ ହୋଇଛି ଓ ମୋର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ ଏହି ଜଳସା ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଏକ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ।

ଆଉ ଜଣେ ଅତିଥି କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ଏଠାକୁ ଆସିଛଇ । ଏହି କନଫରେନ୍ସରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲି । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ । ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ନ ଶାନ୍ତି ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କଲେ ଓ ଶାନ୍ତିର ବାର୍ତା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଆମେ ଜଳସାରେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଜମାନ୍‌ରେ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ବହୁତ ବଢ଼ି ଚାଲି ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ଶାନ୍ତିପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଦିଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ସେ ଶେଷରେ ଦୁଆ କରିବାପାଇଁ ନିବେଦନ କଲେ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ । ଯଜାକଲୁଃ ।

କ୍ରମଶଃ.....

କଲମ୍‌ପୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା’ ମୁତାବକ ହିଦାୟତ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ୱା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)”

(ମଲ୍‌ଯୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୧୨୧)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Idrish Khan, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)**

କଲମ୍‌ପୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପୋଷରେ ତୁମର ମାମଲା ସଫା ନ ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମାମଲା ସଫା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ”

(ମଲ୍‌ଯୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: **Faiza Noor, D/o- Dr. Manzoor Hussain Sb, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)**

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂତ, ଅଂତ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

M.Sc. Physics + B.Ed ଶିକ୍ଷକ ଆବଶ୍ୟକ

ସଦର ଅଞ୍ଚୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟାନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିଜାରତ୍ ତାଲିମ୍‌ରେ ଜଣେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଆବଶ୍ୟକ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବରଣୀ ମୁତାବକ ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଏତେଲା ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ:-

- * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା UGC ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରପ୍ରାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ୟୁନିଭରସିଟିରୁ **M.Sc. Physics + B.Ed** ରେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନମ୍ବର ହେବା ଉଚିତ ।
- * କୌଣସି ସିନିୟର ସେକେଣ୍ଡାରୀ କ୍ଲାସ୍‌ରେ ଅତିକମ୍‌ରେ ଦୁଇବର୍ଷ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ାଇବାର ଅନୁଭବ ଥିବ ।
- * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ ୨୨ ରୁ ୩୭ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ ।
- * ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ **Interview** ପାଇଁ ଡ଼କାଯିବ ଯିଏ ମର୍ଜିଲି କମିଟି ବରାଏ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନକ ତରଫରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ।
- * ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ରେ **Interview** ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନୂର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା **Medical Fitness Certificate** ମଧ୍ୟ ପେଶ୍ କରିବାକୁ ହେବ ।
- * **Interview** ରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କାଦିୟାନ୍‌ର ଯାତାୟାତ ଓ ମେଡ଼ିକାଲ୍‌ର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବାକୁ ହେବ ।
- * ଚୟନ ହେବା ପ୍ଲୁଲେ କାଦିୟାନ୍‌ରେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବେ ।
- * ସାପ୍ତାହିକ ବଦରରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବାର ଦୁଇ ମାସ ପରେ ପରୀକ୍ଷାର ତାରିଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚିତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ।
- * ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ବିବରଣୀ ଫର୍ମ ନିଜାରତ୍ ଦିଓନ୍‌ରୁ ହାସଲ କରିପାରିବେ । ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୂରଣ କରାଯିବା ପରେ ନିୟମାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଦାରୁଲ୍ ସନାଅତ୍ ବିଭାଗ କାଦିୟାନ୍‌ରେ ଏୟାରକଣ୍ଡିସନ୍ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି

ଦାରୁଲ୍ ସନାଅତ୍ ବିଭାଗ କାଦିୟାନ୍‌ରେ ଏୟାରକଣ୍ଡିସନ୍ କାମ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା **Instructor**, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀ ଖାଲି ଅଛି । ଦାରୁଲ୍ ସନାଅତ୍ ବିଭାଗରେ ସାରା ଭାରତରୁ ଆସିଥିବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଏୟାରକଣ୍ଡିସନ୍ କାମ **Practical** ଏବଂ **Theory** ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ ।

- * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଅତିକମ୍‌ରେ ମେଟ୍ରିକ୍ ପାସ ହୋଇଥିବ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭାଗରେ ଅତିକମ୍‌ରେ **NSIC/ITI** ବା ତା ବରାବର୍ ଡିପ୍ଲୋମା/ କୋର୍ସ୍ କରିଥିବେ ।
- * ଜନ୍ମ ତାରିଖ ପାଇଁ ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସାର୍ଟିଫିକେଟର ନକଲ କପି ଦେବା ଜରୁରୀ ହେବ ।
- * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ସେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ **Theory** ପଢ଼ାଇ ପାରୁଥିବେ ଏବଂ **Practical** ମଧ୍ୟ ଭଲ ଶୈଳୀରେ **Demonstrate** କରିପାରୁଥିବେ ।
- * ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବ ଯିଏ **Interview** ରେ ପାସ୍ ହେବେ । **Interview** ପାଇଁ କାଦିୟାନ୍ ଯିବା ଆସିବାର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ । **Interview** ରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ।
- * ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ଯିଏ ନୂର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନ୍‌ର ମେଡ଼ିକାଲ୍ ବୋର୍ଡ଼ର ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ହୋଇଥିବେ ।
- * ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜାରତ୍ ଦିଓନ୍‌ ତରଫରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଫର୍ମ, ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଜନ୍ମ ତାରିଖର ସରକାରୀ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍, ଆଧାର କାର୍ଡ୍ ଓ ଜମାତି **IND Card** ର ଫୋଟୋକପି ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବା ଜରୁରୀ ହେବ ।
- * ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ ନିଜାରତ୍ ଦିଓନ୍‌ ସଦର୍ ଅଞ୍ଚୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିୟାନ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ହାସଲ କରିପାରିବେ । ଏହି ଏଲାନ୍ (ଘୋଷଣା)ର ତିନି ମାସ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ହସ୍ତଗତ ହେବ ତା’ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ।
- * ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜର ଦରଖାସ୍ତ ଛପାଯାଇଥିବା ଫର୍ମ ଉପରେ ନିଜର ସଦର ଯମାତ୍ / ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଇନଚାର୍ଜ / ଜିଲ୍ଲା ଅମୀରଙ୍କ ତସ୍‌ଦକି ଦସ୍ତଖତ ମୋହର ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ପଠାଇପାରିବେ ।
- * **Interview** ସମୟରେ ନିଜର ଅସଲ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ସାଥରେ ଆଣିଥିବେ ।

ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ:
ନିଜାରତ୍ ଦିଓନ୍‌ ସଦର୍ ଅଞ୍ଚୁମନ୍ ଅହେମଦୀୟା କାଦିୟାନ୍
Email: diwan@qadian.in, 01872-501130, 9646351280, 9464066686

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p>ସାପ୍ତାହିକ ବଦର Weekly BADAR Qadian କାଦିଆନ Dist: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2020-2022 Vol.5 Thursday 11 June 2020 Issue No. 24</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Mobile. : +91 - 94170-20616 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	--	--

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମୟନା ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ ଜର୍ନାଲୀ ଗସ୍ତ - (ଜୁଲାଇ ୨୦୧୯)

୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୯ (ସୋମବାର)ର ବଳକା ରିପୋର୍ଟ ନୌ ମୁବାଇନ୍-ମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ

Pellumb Beja ସାହେବ୍ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି: ମୁଁ ହଜୁରଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ କରି ଓ ଯମାତରେ ସାମିଲ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଯେ ସେ ମତେ ଅହେମଦାୟତରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ହଜୁର ମତେ ପଚାରିଲେ ଯେ, ମୁଁ କେଉଁ କାରଣରୁ ଅହେମଦା ହୋଇଛି ? ଏଥିରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ଯେ ସଦେହରୁ ବିଶ୍ୱାସ ଆଡ଼କୁ ଓ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଜ୍ୟୋତି ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୁଁ ଅହେମଦା ହୋଇଛି । ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞ ଯେ ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଇମାନ ବିହିନ ଥିଲି । ଏ ବର୍ଷ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମତେ ଇମାନର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ମୋର ଜନ୍ମ ଓ ମୋର ଲାଲନପାଳନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନାସ୍ତିକ ଓ ଭୌତିକବାଦ ପରିବେଶରେ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମତେ ଜଲ୍ ସାଲାନାରେ ସାମିଲ କରାଇ ଓ ହଜୁରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରାଇ ଇମାନର ଧନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଆଉ ଜଣେ ଅତିଥି **Besim Gjozi** ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ: ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ ଜଲ୍ ସାରେ ଶେଷ ଦିନ ବୟତ କରି ଯମାତ ଅହେମଦାୟତରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି ।

ଜର୍ମାନୀର ଜଣେ ନୌ ମୁବାସ ମହିଲା, ଯିଏ ଏ ବର୍ଷ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ସେ କହୁଛନ୍ତି: ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଯମାତ ବିଷୟରେ କିଛିଟା ଜାଣିଥିଲି କିନ୍ତୁ ଅଧିକା ଜାଣିବାପାଇଁ ମୁଁ ଜଲ୍ ସା ସାଲାନାରେ ଯୋଗ ଦେଲି । ଜଲ୍ ସାରେ ଯେଉଁଭଳି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଛୁଇଁ ଅନୁଭବ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚେହେରା ଘୁଣାଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମଭାବ ରଖିଥିଲା । ମୁଁ ସମସ୍ତ ଭାଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣିଛି । ସେଥିରୁ ବହୁତ କିଛି ଶିଖିଲି । ଜଲ୍ ସା ସାଲାନାରେ କେତେକ କଥା ମୁଁ ଜାବନସାରା ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ ।

ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ରହିଛି ନମାଜ୍ ବାୟମାତ୍ (ସାପ୍ତାହିକ ନମାଜ୍) ପାଠ ।

ନମାଜ୍ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା ତାହା ଆମକୁ ଝାଡ଼ି ଦେଉଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବୟତ କଲି, ମୁଁ ମୋ ଭିତରେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଶକ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ପାଇଲି, ଯାହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଷନା କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତି ଓ ସ୍ଥିରତାର ନଦୀ ମୋ ଭିତରେ ବହି ଚାଲୁଥିଲା ।

ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନୌ ମୁବାଇନ୍-ମାନଙ୍କର ହଜୁରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଥିଲା, ଯେବେ ତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛି, ତାହାକୁ ବର୍ଷନା କରିବାପାଇଁ ଶବ୍ଦ ମିଳୁନାହିଁ । ଯେଉଁ କ୍ଷଣି ହଜୁର ମିତିଙ୍ଗ ରୁମ୍ରେ ପାଦ ଆପିଲେ, ସମଗ୍ର ପରିବେଶଟି ବଦଳିଗଲା । ଯେମିତି ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସେହି ବାବରକତ୍ ପାଦ ର ବରକତରୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆଉ ଜଣେ ଜର୍ମାନୀର ନୁଆ ଅହେମଦା ଯାହାଙ୍କୁ ଏ ବର୍ଷ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ସେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ମାଇକ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ଏମିତି ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ହଜୁର ମୋର ଅତି ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ହଜୁରଙ୍କର ଆବାଜ୍ ମୋ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ହିଁ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲା । ସେ ସମୟରେ ମୋର ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ତାହାକୁ ବର୍ଷନା କରିବାରେ ମୁଁ ଅସମର୍ଥ ମୁଁ ନିଜକୁ ବହୁତ ହାଲୁକା ଅନୁଭବ କଲି । ଏକପ୍ରକାରର ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ତେଣୁ ମୁଁ ଏକଥା ଜାଣିଯାଇଥିଲି ଯେ, ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ମୁଁ ଖୋଜୁଥିଲି ତାହା ଆଜି ମତେ ଅହେମଦାୟତର କୋଳ ଭିତରେ ଆସି ମିଳିଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ବୟତ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହଜୁରଙ୍କ ଆବାଜ୍ ଶୁଣିବାପରେ ହିଁ କରିନେଇଥିଲି । ବୟତ କରିବା ପରଦିନ ନୌ ମୁବାଇନ୍-ମାନଙ୍କୁ ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ହାସଲ ହେଲା । ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଘଟିଲା । ତାହା ହେଉଛି ଏହା କି, ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ ମତେ ହିଁ ସମୋଧନ କଲେ, ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରୁ ଏତେମାତ୍ରରେ ପ୍ରେମ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକର୍ଷଣ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ଯାହାକୁ ବର୍ଷନା କରିବା ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅସମ୍ଭବ । ଏହି ଜଲ୍ ସାରେ ମୁଁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରି ବିଦାୟ

ନେଲି ଓ ଏବେ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ହାସଲ ହେବା ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଅହେମଦା ମୁସଲିମ୍ ମହିଲା ରୂପେ ନିଜ ଜୀବନର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିସାରିଛି ।

ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀ ଅବସରରେ **Fyrkzada Aliyev** ସାହେବ ମଧ୍ୟ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ସେ ମହାଶୟ କୁର୍ଦ୍ ବଂଶୀୟ ଅଟନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ତତ୍ତ୍ୱଗିତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ରହିଛି । ସେ ଜର୍ମାନୀରେ ଶରଣାର୍ଥୀ ରୂପେ ଅଛନ୍ତି । ଚାରିବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶରଣାର୍ଥୀ କ୍ୟାମ୍ପ ଥିବା ଡାକ୍ତର ଆଜିଜ୍ ସାହେବଙ୍କ ଜରିଆରେ ଯୋଗାଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବର୍ଷନା କରି କହୁଛନ୍ତି । ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ଯୋଗ ଦେଲି । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯମାତର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିସାରିଥିଲି ଓ ମୁବଲିଗ୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରି ଫୋନ୍ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଯମାତର ନିୟମ କାନୁନ ଏବଂ ଆସ୍ତ୍ରା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିସାରିଥିଲି । ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା ପରିବେଶ, ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଏବଂ ଆପୋଷ ଭାଇଚାରା ମତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ମୁଁ ସେହି କ୍ଷଣି ବୟତ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୋ ପରିବାର କିଛି ଅସୁବିଧା ଏବଂ ବେମାର ଥିବା ଯୋଗୁଁ ବୟତ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କେଉଁଠି ଦବି ରହିଗଲା । ଏହି ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା କୃପା କଲେ, ଯମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ ସୁଦୃଢ଼ ହେଲା ଅଧିକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଫଳତଃ ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ କରିଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବହୁତ ଶକ୍ତି ମିଳିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ, ଏହି ଜଲ୍ ସା ଅବସରରେ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଖୋଲା ହୃଦୟର ସହିତ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲି । ଅଲ୍-ହମ୍-ଦୁଲିଲ୍ଲାଃ । ମୋ ପତ୍ନୀ ଏ ବାବଦରେ ଆଉ ଟିକେ ଅଧିକା ଚିନ୍ତା ଓ ଅନୁଶୀଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

ଜର୍ମାନୀର ଆଉଜଣେ ନୁତନ ଅହେମଦା ମହିଲା ଯିଏ ଗତବର୍ଷ ବୟତ କରିଥିଲେ । ସେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଗତବର୍ଷ ବୟତ କରିବାପରେ ମୋ ପାଇଁ ଜଣେ ଅହେମଦା ହିସାବରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଜଲ୍ ସା ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ କିପରି ବିତିଗଲା ଜଣାପଡ଼ିଲା

ନାହିଁ । ଯମାତରେ ସାମିଲ ହୋଇ ମୁଁ ଏହା ଅନୁଭବ କରୁଛି, ଯେମିତି ମୁଁ ନିଜଘରେ ପହଂଚିଯାଇଛି । ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ଭରପୁର ଥିଲା । ସମସ୍ତ ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ବିଶେଷରୂପେ ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ବହୁତ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷମୂଳକ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଭେଦ କରିଯାଉଥିଲା । ଗତବର୍ଷ ମୁଁ ଅତିଥି ରୂପେ ଆସିଥିଲି ଯେବେ କି ଏବର୍ଷ ମୁଁ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଅଛି । ଏକଥା ମୋ ପାଇଁ ଏତେ ସନ୍ତୋଷମୂଳକ ଥିଲା ଯେ, ତାହାକୁ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଷନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ମୁଁ ଯମାତ ଅହେମଦାୟତକୁ ସେତେବେଳେ ପାଇଛି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶକ୍ତି, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ବହୁତ ଥକି ଯାଇଥିଲି ।

ସେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ମୁଁ ଏହା ଚାହୁଁଛି ଯେ, ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର ମତେ ଏହି ସମ୍ପଦାୟତରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ମୁଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତାଙ୍କର ହଜୁର ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ମୁଁ ବହୁତ କୃତଜ୍ଞ ଯେ, ମତେ ଏହି ଚିମ୍ରେ ସାମିଲ କରାଗଲା । ଫଳତଃ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବାପାଇଁ ମତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ମୁଁ ଏକଥା ଜାଣିନାହିଁ, କି ମୋର କୌଣସି ପୁଣ୍ୟର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଖୁଦାତାଲା ମତେ ଯମାତରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ଜାଣିଛି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ଜାବନସାରା ମଧ୍ୟ ସିଜ୍ଦାରେ ରହେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତା'ର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଜଲ୍ ସା ସାଲାନା ଆତ୍ମାପାଇଁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କ୍ୟାମ୍ପ ଆମର ଏ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ, ହଜୁର ସ୍ୱୟମ୍ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କ୍ଷଣି ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ ଲଜ୍ନା ଜଲ୍ ସାଗାଃ ଭିତରକୁ ଭାଷଣ ଦେବାପାଇଁ ପଦାର୍ପଣ କଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ଆଖୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ବୋହୁଥିଲା ଓ ତାହା ବନ୍ଦ ହେଉନଥିଲା । କାରଣ ଏବେଠାରୁ ସେ ମୋର ମଧ୍ୟ ହଜୁର ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ହଜୁରଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇସାରିଛି । ହଜୁରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ସହିତ ସମାନ୍ତରଣ ଭାବେ ମୋ ଆଖୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ବହୁଥିଲା । ଏପରି କି ତରାନା ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା ଓ ମୁଁ କାନ୍ଦୁଥିଲି । ମୋ ସହିତ ବସିଥିବା ଜଣେ ଜର୍ମାନୀର ଭଉଣୀ ମତେ କୁଣ୍ଠାଇ ଧରିଲେ ଓ ଆମେ ଦୁଇଜଣ ଯାକ

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ପୃଷ୍ଠା- ୦୮ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...